

ЄЗЕКІІЛЯ

розділ:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

РОЗДІЛ: 1

1 сталося тридцятого року, четвертого місяця, п'ятого дня місяця, коли я був серед полонених над річкою Кевар, відкрилося небо, і побачив я Божі видіння.

2 П'ятого дня місяця, це п'ятий рік полону царя Єгоякіма,

3 сталося Господнє слово до Єзекіїля, сина Бузі, священика, у халдейському краї над річкою Кевар, і була там над ним Господня рука.

4 І побачив я, аж ось бурхливий вітер насував із півночі, велика хмара та палючий огонь; а навколо неї сяйво, а з середини його ніби блискуча мідь, з-посеред огню.

5 А з середини його подоба чотирьох живих істот, а оце їхній вид: вони мали подобу людини.

6 І кожна мала чотири обличчі, і кожна з них мала чотири крилі.

7 А їхня нога нога проста, а стопа їхньої ноги як стопа телячої ноги, і вони сяяли, як ніби блискуча мідь.

8 А під їхніми крилами були людські руки на чотирьох сторонах їхніх, і вони четверо мали свої обличчя та свої крила.

9 Їхні крила прилягали одне до одного, не оберталися в ході своїй, кожне ходило просто наперед себе.

10 А подоба їхнього обличчя обличчя людини та обличчя лева мали вони четверо з правиці, а обличчя вола мали вони четверо з лівиці, і обличчя орла мали вони четверо.

11 А їхні обличчя та їхні крила були розділені вгорі; у кожного двоє крил злучувалися одне з одним, і двоє закривали їхнє тіло.

12 І кожна ходила просто перед себе. Туди, куди бажав дух ходити, вони йшли, не оберталися в ході своїй.

13 А подоба тих істот була на вид вугілля з огню, вони палали на вигляд смолоскипів; той огонь проходжувався поміж істотами. І огонь мав сяйво, і з огню виходила блискавка.

14 І ті живі істоти бігали й верталися, немов блискавка.

15 І придивився я до тих істот, аж ось по одному колесі на землі при тих живих істотах, при чотирьох їхніх обличчях.

16 Вид тих колес та їхній виріб як вигляд хризоліту, й одна подоба їм чотирьом, а їхній вид та їхній виріб ніби колесо в колесі.

- ¹⁷ Вони ходили в ході своїй на чотири боки, не оберталися в ході своїй.
- ¹⁸ А їхні обіддя були високі та страшні; і їхнє обіддя довкола в чотирьох їх було повне очей.
- ¹⁹ І коли ходили ті живі істоти, ходили й ті колеса при них; а коли ті істоти підіймалися з-над землі, підіймалися й ті колеса.
- ²⁰ Куди бажав дух ходити, ішли, куди мав той дух іти; і ті колеса підіймалися з ними, бо в колесах був дух істот.
- ²¹ Коли ті йшли, ходили й вони; а коли ті стояли стояли й вони; а коли ті підіймалися з-над землі, підіймалися з ними й ті колеса, бо був дух істот у тих колесах.
- ²² А на головах тих живих істот була подоба небозводу, ніби грізний кришталь, розтягнений над їхніми головами згори.
- ²³ А під цим небозводом були їхні прості крила, звернені одне до одного. У кожної було по двоє крил, що закривали їм їхні тіла.
- ²⁴ А коли вони йшли, чув я шум їхніх крил, як шум великої води, як голос Всемогутнього, звук гамору, як табору. А коли вони ставали, опадали їхні крила.
- ²⁵ І розлягався голос з-над небозводу, що над їхньою головою. І коли вони ставали, опадали їхні крила.
- ²⁶ А згори небозводу, що над їхньою головою, була подоба трону на вигляд каменя сапфіру; а на подоби трону була подоба на вигляд людини, на ньому згори.
- ²⁷ І бачив я ніби блискучу мідь, на вид огню в середині його навколо, від виду стегон його й вище, а від виду стегон його й до долу бачив я ніби огонь та сяйво навколо нього.
- ²⁸ Як вигляд веселки, що буває в хмарі в дощовий день, такий був вигляд сяйва навколо. Це був вигляд подоби Господньої слави! І коли я це побачив, я впав на обличчя своє, і почув голос, що говорив.

РОЗДІЛ: 2

- ¹ І сказав Він до мене: Сину людський, зведися на ноги свої, і Я буду говорити з тобою!
- ² І ввійшов в мене дух, коли Він говорив до мене, і звів мене на мої ноги, і я чув Того, Хто говорив до мене.
- ³ І сказав Він до мене: Сину людський, Я посилаю тебе до Ізраїлевих синів, до людей бунтівників, що бунтуються проти Мене. Вони та їхні батьки відпали від Мене аж до цього дня!
- ⁴ А ці сини, що Я посилаю тебе до них, зухвалого обличчя та твердого серця. І ти скажеш до них: Так говорить Господь Бог!
- ⁵ А вони чи послухаються, чи занехають, бо вони дім ворохобний, то пізнають, що пророк був серед них.
- ⁶ А ти, сину людський, не бійся їх, і не бійся їхніх слів, хоч вони для тебе будяччя та тернина, і ти сидиш між скорпіонами. Слів їхніх не бійся, а їхнього вигляду не лякайся, бо вони дім ворохобний.
- ⁷ І будеш говорити до них Мої слова, чи вони послухаються, чи занехають, бо вони ворохобні.
- ⁸ А ти, сину людський, послухай, що кажу Я тобі: Не будь ворохобний, як цей дім ворохобности, відкрив свої уста та з'їж, що Я тобі дам.

⁹ І побачив я, аж ось до мене простягнена рука, а в ній звій книжковий.

¹⁰ І Він розгорнув його перед моїм обличчям, а він пописаний спереду та ззаду. І було на ньому написано пісні плачу, стогін та горе...

РОЗДІЛ: 3

¹ І сказав Він до мене: Сину людський, з'їж, що знайдеш! З'їж цього звоя, і йди, говори до Ізраїлевого дому!

² І відкрив я свої уста, і Він дав мені з'їсти цього звоя.

³ І сказав Він до мене: Сину людський, нагодуй свого живота, і наповни своє нутро тим звоєм, що даю Я тобі! І я з'їв. І був він в устах моїх солодкий, як мед.

⁴ І сказав Він до мені: Сину людський, іди, ввійди до Ізраїлевого дому, і говори до них Моїми словами.

⁵ Бо ти посланий не до народу чужої мови та тяжкого язика, але до Ізраїлевого дому,

⁶ не до численних народів чужої мови та тяжкого язика, що ти не розумієш їхніх слів. Та коли б і до них послав тебе, вони будуть слухати тебе!

⁷ Але Ізраїлів дім не захоче слухатися тебе, бо вони не хочуть слухатися Мене, бо ввесь Ізраїлів дім твердолюбі та жорстокосерді вони!

⁸ Ось Я зробив твоє обличчя твердим проти їхнього обличчя, і чоло твоє твердим проти лоба їхнього.

⁹ Як той діамант, твердішим від скелі, зробив Я чоло твоє, не бійся їх, і не лякайся перед ними, бо вони дім ворохобности!

¹⁰ І сказав Він до мене: Сину людський, усі Мої слова, які говорю Я до тебе, візьми в своє серце та слухай вухами своїми.

¹¹ І йди, піди до вигнанців, до синів твого народу, і будеш говорити до них і скажеш їм: Так говорить Господь Бог, а вони чи послухаються, чи занехають.

¹² І підійняв мене Дух, і я почув за собою гуркіт громового голосу: Благословенна слава Господня! із свого місця,

¹³ і шум крил живих істот, що дотикались одне об одне, і цокіт коліс рівночасно з ними, і гуркіт громового голосу!...

¹⁴ І Дух підійняв мене, і взяв мене, і йшов я огірчений в лютості духа свого, а Господня рука була надо мною сильна!

¹⁵ І прийшов я до вигнанців в Тел-Авіві, що сидять при річці Кевар, і там, де вони сидять, сидів і я там серед них сім день остовпілий.

¹⁶ І сталося в кінці семи день, і було слово Господнє до мене таке:

¹⁷ Сину людський, Я настановив тебе вартовим для Ізраїлевого дому, і як почувеш ти слово з уст Моїх, то остережи їх від Мене.

¹⁸ Коли Я скажу безбожному: Конче помреш, а ти не остережеш його й не будеш говорити, щоб остерегти несправедливого від його несправедливої дороги, щоб він жив, то цей безбожний помре за свою провину, а його кров Я зажадаю з твоєї руки!

¹⁹ Але ти, коли остережеш несправедливого, а він не вернеться від своєї несправедливості та від своєї несправедливої дороги, він помре за свою провину, а ти душу свою врятував.

²⁰ А коли праведний відвернеться від своєї справедливості та зробить кривду, то я покладу спотикання перед ним, і він помре, бо ти не остеріг його. Він за гріх свій помре, і не згадаються його праведні вчинки, які він робив, і кров його з твоєї руки Я

буду жадати!

21 А ти, коли остережеш справедливого, щоб справедливий не грішив, і він не згрішив, то жити буде він жити, бо був остережений, а ти душу свою врятував.

22 І була там надо мною Господня рука, і сказав Він до мене: Устань, вийди до долини, і там Я буду говорити з тобою.

23 І встав я, і вийшов до долини, аж ось там стояла слава Господня, як та слава, яку я бачив над річкою Кевар. І впав я на обличчя своє...

24 Та ввійшов у мене Дух, і звів мене на ноги мої. І Він говорив зо мною й сказав мені: Увійди, замкнися в середині свого дому!

25 А ти, сину людський, ось дадуть на тебе шнури, і зв'яжуть тебе ними, і ти не вийдеш з-поміж них!

26 А язик твій приліплю до твого піднебіння, і ти занімієш, і не будеш їм більш докоряти, бо вони дім ворохобний.

27 А коли Я говоритиму з тобою, то відкрию твої уста, і ти скажеш до них: Так говорить Господь Бог. Хто хоче слухати нехай слухає, а хто хоче занехати нехай занехає, бо вони дім ворохобний!

РОЗДІЛ: 4

А ти, сину людський, візьми собі цеглину, і поклади її перед собою, і накреслиш на ній місто Єрусалим.

2 І постав проти нього облогу, і збудуй проти нього башту, і висип вала навколо нього, і постав проти нього табори війська, і постав проти нього муроломи.

3 І візьми собі залізну сковороду, і постав її ніби залізною стіною поміж собою та між тим містом, і зверни своє обличчя до нього, і буде воно в облозі, і ти обляжеш його. Це ознака для Ізраїлевого дому!

4 А ти лягай на лівий свій бік, і поклади на нього провину Ізраїлевого дому. За числом днів, що будеш лежати на ньому, ти будеш носити їхню провину.

5 І Я призначив тобі роки їхньої провини за числом днів, три сотні й дев'яност днів, і ти будеш носити провину Ізраїлевого дому.

6 А коли ти це скінчиш, то ляжеш удруге, на правий свій бік, і будеш носити провину Юдиного дому сорок день, один день за один рік Я тобі призначив.

7 І на облогу Єрусалиму зверни своє обличчя та відкрите рамено своє, і будеш пророкувати на нього.

8 І ось Я накладу на тебе шнури, і ти не повернешся з боку одного на інший бік, аж поки ти не закінчиш днів своєї облоги.

9 А ти візьми собі пшениці та ячменю, і бобів та сочевиці, і проса та вики, і даси їх до одного посуду, і зробиш із них собі хліб, за кількістю днів, що лежатимеш на боці своєму, три сотні й дев'яност день будеш те їсти.

10 А їжа твоя, яку будеш ти їсти, буде вагою двадцять шеклів на день, час від часу будеш це їсти.

11 І воду будеш пити мірою, шоста частина гіна, час від часу будеш пити.

12 І їстимеш це, як ячмінного калача, і будеш пекти це на кавалках людського калу, перед їхніми очима...

13 І сказав Господь: Так будуть їсти Ізраїлеві сини свій нечистий хліб серед тих народів, куди Я їх вижену...

- ¹⁴ А я відказав: О Господи, Боже, ось душа моя не занечищена, і падла та розшматованого звірями я не їв від молодости своєї й аж дотепер, і м'ясо нечисте не входило в мої уста.
- ¹⁵ І сказав Він до мене: Дивися, Я дав тобі товарячий гній замість людського калу, і ти зроби на ньому свій хліб!
- ¹⁶ І сказав Він до мене: Сину людський, ось Я поламаю підпору хліба в Єрусалимі, і будуть їсти хліб за вагою та в страху, а воду будуть пити за мірою та зо смутком,
- ¹⁷ щоб відчули вони брак хліба та води, і жажнулися один з одним, і вони знидяться за свій гріх!

РОЗДІЛ: 5

А ти, сину людський, візьми собі гострого меча, як бритву стрижіїв; візьми його собі, і проведи ним по голові своїй та по бороді своїй. І візьми собі вагові шальки, і поділи те волосся.

² Третину спали в огні посеред міста, коли виповняться дні облоги; і візьми другу третину, і посічи мечем навколо нього, а третину розпороши на вітер, і Я витягну меча за ними.

³ І візьми звідти мале число волосся, і зав'яжи його в своїх полах.

⁴ І візьми із нього ще, і кинь його до середини огню, і спали його в огні, з нього вийде огонь на весь Ізраїлів дім...

⁵ Так говорить Господь Бог: Цей Єрусалим Я поставив його в середині народів, а довкілля його країни.

⁶ Та він став проти постанов Моїх більше від поганів, а проти устав Моїх більше від тих країн, що навколо нього, бо права Мої вони відкинули, а устави Мої не ходили вони ними.

⁷ Тому так говорить Господь Бог: За те, що ви ворохобилися більше від тих поган, що навколо вас, й уставами Моїми не ходили, і постанов Моїх не виконували, а робили за постановами тих поган, що навколо вас,

⁸ тому так говорить Господь Бог: Ось Я проти тебе, Сам Я, і зроблю серед тебе суди перед очима тих поган!

⁹ І зроблю на тобі те, чого Я не робив, і нічого подібного вже не зроблю, за гидоти твої.

¹⁰ Тому серед тебе батьки будуть їсти синів, а сини будуть їсти батьків своїх, і виконаю над тобою присуди, і розпорошу весь останок твій на всі вітри!...

¹¹ Тому, як живий Я, говорить Господь Бог, за те, що ти занечистив святиню Мою всіма гидотами своїми та всіма обридженнями своїми, то теж Я відкину тебе, й око Моє не матиме милосердя, і Сам Я не змилосерджуся!

¹² Третина твоя помре від моровиці й загине від голоду серед тебе, а третина попадає від меча в твоїх околицях, а третину розпорошу на всі вітри, і витягну за ними меча!

¹³ І докінчиться гнів Мій, і Я заспокою Свою лютість проти них, і задовольнюся. І пізнають вони, що Я, Господь, говорив у горливості Своїй, коли доконаю Свою лютість на них!

¹⁴ І зроблю тебе руїною та ганьбою серед людей, що навколо тебе, перед очима кожного, хто буде проходити...

¹⁵ І станеш ганьбою та посміховиськом, осторогою та остовпінням для народів, що навколо тебе, коли буду виконувати на тобі присуди гнівом та люттю, та лютими картаннями. Я, Господь, оце говорив!

¹⁶ Коли Я пошлю на них злі стріли голоду, що будуть нищівними, що пошлю їх понищити вас та примножу голод на вас, то Я зламаю вам підпору хліба,

¹⁷ і пошлю на вас голод та злу звірину, і позбавлю тебе дітей, і моровиця та кров перейде серед тебе, і спроваджу на тебе меча. Я, Господь, оце говорив!

РОЗДІЛ: 6

І було мені слово Господнє таке:

² Сину людський, зверни своє обличчя до Ізраїлевих гір, і пророкуй на них,

³ та й скажеш: Гори Ізраїлеві, послухайте слова Господа Бога! Так говорить Господь Бог горам та підгіркам, і річищам та долинам: Ось Я спроваджу на вас меча, і вигублю ваші пагірки,

⁴ і будуть опустошені ваші жертівники, і будуть розбиті ваші фігури сонця, і кину Я ваших побитих перед вашими божками!

⁵ І дам трупи Ізраїлевих синів перед їхніми божками, і розпорошу ваші кості навколо ваших жертівників...

⁶ По всіх місцях вашого перебування міста будуть поруйновані, а пагірки попустошені, щоб ваші жертівники були поруйновані та побезчещені, і щоб були розтрощені й перестали існувати ваші божки, і були розбиті ваші фігури сонця, і були стерті ваші діла...

⁷ І впаде забитий між вами, і ви пізнаєте, що Я Господь!

⁸ А Я позоставлю з вас решту, бо будете мати врятованих від меча серед народів, коли ви будете розпорошені серед країн.

⁹ І ваші врятовані згадають про Мене серед народів, куди будуть забрані до полону, коли Я зламаю їхнє блудне серце, що відпало від Мене, та їхні очі, що перелюб чинили з своїми божками, і вони самі будуть бридитися тих злих речей, що робили, щодо всіх їхніх гидот.

¹⁰ І пізнають вони, що Я Господь, і що Я не надармо говорив, що вчиню їм оцю злу річ!

¹¹ Так говорить Господь Бог: Удар своєю долонею й тупни ногою своєю, і скажи: Горе за всі злі вчинки Ізраїлевого дому, за які вони попадають від меча, голоду та моровиці!

¹² Той, хто далекий, помре від моровиці, а хто близький впаде від меча, а хто позостане та буде врятований помре від голоду. І так Я викінчу Свою лютість на них!

¹³ І пізнаєте ви, що Я Господь, коли їхні забиті будуть лежати серед їхніх божків навколо їхніх жертівників на всякім високім підгір'ї, на всіх щитах гір, і під усяким зеленим деревом, і під усяким густим дубом, на місці, де вони приносили приємні пахощі для всіх своїх божків.

¹⁴ І Я витягну руку Свою на них, і зроблю цей Край спустошенням та пустою, від пустині аж до Рівли, по всіх місцях їхнього сидіння... І пізнають вони, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 7

І було мені слово Господнє таке:

² А ти, сину людський, послухай: Отак Господь Бог промовляє до Краю Ізраїлевого: Кінець, надійшов той кінець на чотири окрайки землі!

³ На тебе тепер цей кінець, і пошлю Я на тебе Свій гнів, і тебе розсуджу за твоїми дорогами, і на тебе складу всі гідоти твої.

⁴ І око Моє над тобою не змилується, і милосердя не буду Я мати, бо дороги твої Я на тебе складу, а гідоти твої серед тебе зостануть, і пізнаєте ви, що Я то Господь!

⁵ Отак Господь Бог промовляє: Ось приходить біда на біду!

⁶ Приходить кінець, приходить кінець, він збудився на тебе, приходить ось він!

⁷ Надійшла твоя доля для тебе, о мешканче Краю, приходить цей час, близький той день заколоту, нема на горах крику радості...

⁸ Тепер лютість Свою незабаром Я виблю на тебе, і Свій гнів докінчу проти тебе, і тебе осуджу за твоїми дорогами, і на тебе складу всі гідоти твої!

⁹ І око Моє над тобою не змилується, і милосердя не буду Я мати, бо дороги твої Я на тебе складу, а гідоти твої серед тебе залишаться, і пізнаєте ви, що Я Господь, що карає!

¹⁰ Ось той день, ось приходить, доля виходить, виростає кий, розцвітає пиха,

¹¹ розвилосся насильство для кия безбожності! Нічого із них не залишиться: ані з численности їхньої, ані з їхнього заворушення, ані з їхньої пишноти...

¹² Надходить той час, наближається день... Хто купує, нехай не радіє, а хто продає, хай не буде в жалобі, бо сунеться лютість на все многолюддя його!

¹³ Бо до проданого не повернеться вже продавець, хоча б залишився при житті між живими, бо пророцтво про все многолюддя їхнє не відміниться, і ніхто беззаконням своїм не зміцнить свого життя...

¹⁴ Засурмлять у сурму та все приготують, та не піде ніхто на війну, бо на все многолюддя його Моя лютість!

¹⁵ На вулиці меч, моровиця ж та голод у домі, хто на полі помре від меча, з хто в місті зжере того голод та мор...

¹⁶ І врятовані з них повтікають, і будуть на горах, немов голуби із долин, всі будуть стогнати, кожен за гріх свій...

¹⁷ Усі руки ослабнуть, затремтять, як вода, всі коліна,

¹⁸ і веретами попідперізуються, і покриє їх страх, і на кожному лиці буде сором, а на всіх головах їхніх жалобна та лисина...

¹⁹ Вони повикидають на вулицю срібло своє, і за ніщо їхнє золото стане, їхнє срібло та золото їхнє не буде могли врятувати їх у день гніву Господнього, ним не наситять своєї душі й свого нутра вони не наповнять, бо їхня провина була перешкодою!

²⁰ А гордість вчинили за славну оздобу свою, у ній наробили бовванів гідоти своєї й обриджень своїх, тому їм оберну Я її на нечистість,

²¹ і віддам її в руку чужих на грабунок, а нечестивим землі на здобич...

²² І обличчя Своє відверну Я від них, і вони побезчестять Мій скарб, і ввійдуть до нього насильники та й побезчестять його...

²³ Зроби ланцюга, бо земля переповнилась правом кривавим, а місто насильством наповнилось...

²⁴ І наведу Я найзліших із народів, і посядуть вони доми їхні, і гордість вельможних спиню, і святощі їхні побезчещені будуть!

²⁵ Загибіль іде, й вони будуть шукати спокою та не буде його...

- ²⁶ Прийде біда до біди, й буде звістка до звістки, і будуть шукати пророцтва в пророка, та згине Закон у священників і рада у старших...
- ²⁷ Цар буде в жалобі, і страхом зодягнеться князь, а руки народу землі затремтять... За дорогами їхніми їм учиню, і судитиму їх їхніми судами, і пізнають, що Я то Господь!

РОЗДІЛ: 8

І сталося за шостого року, шостого місяця, п'ятого дня місяця сидів я в своєму домі, а Юдині старші сиділи передо мною, то впала там на мене рука Господа Бога.

² І побачив я, аж ось подоба, на вигляд чоловіка: від виду стегон його й додолу огонь, а від стегон його й догори на вигляд саява, ніби палаюча мідь.

³ І витягнув Він подобу руки, і взяв мене за волосся моєї голови, а Дух підійняв мене між землею та між небом, і впровадив мене до Єрусалиму в Божих видіннях, до входу внутрішньої брами, зверненої на північ, де місце перебування ідола, що викликає заздрість.

⁴ І ось була там слава Ізраїлевого Бога, як той вид, що я бачив у долині!

⁵ І сказав Він до мене: Сину людський, зведи очі свої в напрямі на північ! І звів я очі свої в напрямі на північ, аж ось з півночі, від брами жертівника, був той ідол заздрости при вході.

⁶ І сказав Він до мене: Сину людський, чи ти бачиш, що вони роблять! Це великі гидоти, що Ізраїлів дім робить тут, щоб віддалитися від Моєї святині! Та ти знову побачиш іще більші гидоти.

⁷ І привів мене до входу подвір'я, і побачив я, аж ось дірка в стіні!

⁸ І сказав Він мені: Сину людський, прокопай дірку в стіні! І прокопав я в стіні, аж ось вхід!

⁹ І сказав Він до мене: Увійди, і побач ті злі гидоти, які вони роблять отут!

¹⁰ І увійшов я й побачив, аж ось усякий вид плазуна та огидливої звірини, і всякі божки Ізраїлевого дому, накреслені на стіні навколо кругом...

¹¹ А сімдесят чоловіка зо старших Ізраїлевого дому та Язання, Шафанів син, що стояв посеред них, стояли перед ними, і кожен мав у своїй руці свою кадильницю, і підіймалися пахощі з хмари кадила.

¹² І сказав Він до мене: Чи бачив ти, сину людський, що роблять Ізраїлеві старші в темноті, кожен у кімнатах своїх ідолів? Бо говорять вони: Господь нас не бачить, Господь покинув цей Край...

¹³ І сказав Він до мене: Ти знову побачиш ще більші гидоти, які вони роблять.

¹⁴ І Він запровадив мене до входу до брами Господнього дому що на півночі, аж ось там сидять жінки, що оплакували Таммуза.

¹⁵ І сказав Він до мене: Чи ти бачив, сину людський? Ти знову побачиш гидоти ще більші від цих!

¹⁶ І Він запровадив мене до внутрішнього подвір'я Господнього дому. Аж ось при вході до Господнього храму, між притвором та між жертівником, було біля двадцяти й п'яти чоловіка: спини їхні до Господнього храму, а їхні обличчя на схід, і вони кланялися до сходу, до сонця.

¹⁷ І сказав Він до мене: Чи ти бачив, сину людський? Чи легко Юдиному дому, щоб не робити тих гидот, які вони роблять отут? Бо вони наповнили Край насильством, і

знову гнівають Мене, й ось вони держать зелені галузки при носі своїм.

¹⁸ Тому то й Я зроблю з лютістю: око Моє не змилується, і милосердя не буду Я мати. І вони будуть кликати сильним голосом в вуха Мої, та Я їх не почую!...

РОЗДІЛ: 9

І кликнув Він в уші мої сильним голосом, кажучи: Наблизьте карателів міста, і кожен нехай має в своїй руці свої знаряддя.

² І ось прийшли шість чоловіка з дороги горішньої брами, що звернена на північ, і кожен мав у своїй руці свої знаряддя розбивання, а серед них один чоловік був одягнений в льняне, а писарський каламар був при стегнах його. І вони прийшли, і стали при мідяному жертівнику.

³ А слава Ізраїлевого Бога піднялася з-над Херувима, що була над ним, до порога дому. І закликав Він чоловіка, одягненого в льняне, що писарський каламар був при стегнах його.

⁴ І сказав Господь до нього: Перейди серединою міста, серединою Єрусалиму, і зроби знака на чолах людей, що зідхають та стогнуть над усіма тими гидотами, що робляться в його середині.

⁵ А до інших Він сказав при мені: Ходіть за ним у місті, і вбивайте; нехай ваше око не має милосердя, і ви не змилуйтесь!

⁶ Старого, юнака, і дівчину, і дітей та жінок позабивайте доценту, а до кожної людини, що на ній цей знак, не підійдете; а зачнете від Моєї святині... І зачали вони від тих старих людей, що були перед домом.

⁷ І сказав Він до них: Занечистіть цей дім, і наповніть подвір'я трупами, і вийдіть! І вони повиходили, і вбивали в місті.

⁸ І сталося, коли вони вбивали, то я позостався, і впав на своє обличчя, і кликав та казав: О Господи, Боже, чи Ти вигубиш увесь останок Ізраїлів, виливаючи гнів Свій на Єрусалим?

⁹ І сказав Він до мене: Провина дому Ізраїля й Юди дуже-дуже велика, і земля наповнена душогубствами, а місто повне кривди. Бо вони кажуть: Господь покинув цей Край, і Господь не бачить...

¹⁰ І також Я, не змилюсь око Моє, і не змилюсь Я, їхню дорогу Я дам на їхню голову!

¹¹ І ось чоловік, одягнений в льняне, що каламар був при стегнах його, приніс відповідь, кажучи: Я зробив, як мені наказав Ти!

РОЗДІЛ: 10

І побачив я, аж ось на небозводі, що на голові Херувимів, було щось, як камінь сапфір, на вигляд подоби трону бачилося на них.

² І Він промовив до того чоловіка, одягненого в льняне, та й сказав: Увійди поміж колеса під Херувимом, і наповни свої жмені вуглинами огню з-поміж Херувимів, і кинь на місто! І він увійшов перед моїми очима.

³ А Херувими стояли з правого боку дому, коли входив чоловік, і хмара наповнила внутрішнє подвір'я.

⁴ І піднялася слава Господня з-над Херувима на поріг дому, і наповнився дім хмарою,

а подвір'я наповнилося сяйвом Господньої слави.

⁵ А шум крил Херувимів був чутий аж до зовнішнього подвір'я, як голос Бога Всемогутнього, коли Він говорить.

⁶ І сталося, коли Він наказав чоловікові, одягненому в льняне, кажучи: Візьми огонь поміж колесами з-під Херувимів, то той прийшов і став при колесі.

⁷ І Херувим простягнув свою руку з-поміж Херувимів до огню, що поміж Херувимами, і взяв, і дав до жмені одягненого в льняне, а той узяв і вийшов.

⁸ І показалася в Херувимів подоба людської руки під їхніми крилами.

⁹ І я побачив, аж ось чотири колесі при Херувимах, по одному колесі при кожному Херувимі, а вид тих колес, ніби вигляд каменя хризоліта.

¹⁰ А їхній вигляд подоба одна чотирьом їм, як коли б колесо було в колесі.

¹¹ В ході своїй вони йшли на чотири свої боки, не оберталися в ході своїй, бо до того місця, куди обернеться голова, за нею йшли вони, не оберталися в ході своїй.

¹² А все їхнє тіло, і їхня спина, і їхні руки, і їхні крила, і ті колеса були повні очей навколо, всі чотири мали колеса.

¹³ А ці колеса були кликані при мені Ґалґал.

¹⁴ А в кожного чотири обличчі: обличчя одного обличчя Херувима, обличчя другого обличчя людини, а третій обличчя лева, а четвертий обличчя орла.

¹⁵ І піднялися ті Херувими. Це та жива істота, яку я бачив на річці Кевар.

¹⁶ А коли йшли ті Херувими, то йшли й ті колеса при них, а коли ті Херувими підіймають свої крила, щоб знятись із землі, не відвертаються також ті колеса від них.

¹⁷ Коли ті ставали, ставали й вони, а коли ті підіймалися, підіймалися й вони, бо в них був дух живої істоти.

¹⁸ І вийшла слава Господня з-над порога дому, і стала над Херувимами.

¹⁹ І підняли Херувими свої крила, і знялися з землі на моїх очах, коли вони йшли, а ті колеса побіч них, і стали при вході до східної брами Господнього дому, а слава Ізраїлевого Бога зверху над ними.

²⁰ Це та жива істота, яку я бачив під Богом Ізраїлевим над річкою Кевар. І я пізнав, що це Херувими.

²¹ У кожного було по чотири обличчі, у кожного чотири крилі, а під їхніми крилами подоба людських рук.

²² А подоба їхнього обличчя це ті обличчя, які я бачив над річкою Кевар, їхній вигляд та вони самі. Кожен ішов просто вперед.

РОЗДІЛ: 11

І підійняв мене Дух, і привів мене до східної брами Господнього дому, що обернена на схід. І ось при вході до брам двадцять і п'ять чоловіка, а серед них бачив я Язанию, сина Аззурового, та Пелатію, сина Бенаїного, князів народу.

² І сказав Він до мене: Сину людський, оце ті люди, що задумують кривду, і радять злу раду в цьому місті,

³ що говорять: Не скоро будувати доми. Воно казан, а ми м'ясо.

⁴ Тому пророкуй на них, пророкуй, сину людський!

⁵ І зійшов на мене Дух Господній, та й до мене сказав: Скажи: Так говорить Господь: Отак кажете, доме Ізраїлів, і заміри вашого духа Я знаю їх.

- ⁶ Ви намножили своїх забитих у цьому місті, і наповнили його вулиці трупами.
- ⁷ Тому так говорить Господь Бог: Ваші забиті, що ви їх поклали серед нього, вони те м'ясо, а воно той казан. Та Я випроваджу вас із нього!
- ⁸ Ви боїтеся меча і меча наведу Я на вас, говорить Господь Бог.
- ⁹ І випроваджу вас із нього, і дам вас у руку чужих, і зроблю між вами присуди!
- ¹⁰ Від меча ви попадаєте; на границі Ізраїля розсуджу вас, і ви пізнаєте, що Я то Господь!
- ¹¹ Воно не буде вам казаном, і ви не станете в ньому м'ясом. При границі Ізраїля розсуджу вас!
- ¹² І пізнаєте ви, що Я Господь, бо за уставами Його ви не ходили, а постанов Моїх не виконували, але виконували за постановами тих народів, що навколо вас.
- ¹³ І сталося, коли я пророкував, то Пелатія, син Бенаніїн, помер. І впав я на своє обличчя, і закричав сильним голосом та й сказав: О Господи Боже, Ти робиш кінець з Ізраїлевим останком!...
- ¹⁴ І було мені слово Господнє таке:
- ¹⁵ Сину людський, брати твої, брати твої мужі рідні тобі, а весь Ізраїлів дім увесь той, що до них говорили мешканці Єрусалиму: Віддаліться від Господа, нам даний цей Край на володіння,
- ¹⁶ тому скажи: Так говорить Господь Бог: Хоч Я віддалив їх поміж народи, і хоч розпорошив їх по краях, проте буду для них хоч малою святиною в тих краях, куди вони ввійшли.
- ¹⁷ Тому скажи: Так говорить Господь Бог: І позбираю Я вас із народів, зберу з тих країв, серед яких ви розпорошені, і дам вам Ізраїлеву землю.
- ¹⁸ І вони ввійдуть туди, і викинуть з неї усі мерзоти її та всі гидоти її.
- ¹⁹ І дам їм одне серце, і нового духа дам у вас, і вийму з їхнього тіла серце камінне, і дам їм серце із м'яса,
- ²⁰ щоб вони ходили за уставами Моїми, і додержували Мої постанови та виконували їх. І вони стануть Мені народом, а Я буду їм Богом!
- ²¹ А щодо тих, що їхнє серце ходить за гидотами своїми та мерзотами своїми, то поверну їхню дорогу на їхню голову, говорить Господь Бог...
- ²² І попідіймали Херувими крила свої, а колеса при них, і слава Ізраїлевого Бога зверху над ними.
- ²³ І піднялася слава Господня з-над середини міста, і стала на горі, що зо сходу міста.
- ²⁴ І дух підніс мене, і ввів мене в Халдею до полонян у видінні, Духом Божим. І підійнялося від мене те видіння, яке я бачив.
- ²⁵ І я говорив до полонян усі Господні слова, які Він наказав був мені.

РОЗДІЛ: 12

І було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, ти живеш серед дому ворохобного, вони мають очі, щоб бачити, та не бачать, мають вуха, щоб слухати, та не чують, бо вони дім ворохобний.
- ³ А ти, сину людський, пороби собі речі для мандрівки, і йди на вигнання вдень на їхніх очах, і підеш на вигнання з свого місця до іншого місця на їхніх очах, може побачать вони, що вони дім ворохобности.

- ⁴ І повиносиш свої речі, як речі для мандрівки, удень на їхніх очах, а ти вийдеш увечорі на їхніх очах, як виходять вигнанці.
- ⁵ На їхніх очах пробий собі дірку в стіні, і повиносиш нею.
- ⁶ На їхніх очах на рамені повиносиш, винесеш потемки, закриєш обличчя своє, і не побачиш землі, бо Я поставив тебе знаком для Ізраїлевого дому.
- ⁷ І зробив я так, як наказано мені: речі свої я повиносив удень, а ввечорі пробив собі рукою дірку в стіні, потемки повиносив, на рамені носив на їхніх очах.
- ⁸ А ранком було мені слово Господнє таке:
- ⁹ Сину людський, чи ж не сказав до тебе дім Ізраїлів, дім ворохобности: Що ти робиш?
- ¹⁰ Скажи до них: Так сказав Господь Бог: Це пророцтво про начальника Єрусалиму та весь Ізраїлів дім, що в ньому вони.
- ¹¹ Скажи: Я ваш знак. Як зробив Я, так буде зроблено їм, підуть на вигнання в полон!
- ¹² А той начальник, що серед них, на рамені буде нести потемки й вийде; у стіні проб'ють дірку, щоб вивести його; обличчя своє він закриє, щоб не бачити землі очима.
- ¹³ І розтягну на нього сітку Свою, і він буде схоплений в пастку Мою, і відведу його до Вавилону, до халдейського краю, та його він не побачить, і там помре.
- ¹⁴ А все, що навколо нього, його помічники та всі війська його, розпорошу на всі вітри, і витягну за ними меч...
- ¹⁵ І пізнають вони, що Я Господь, коли розвію їх поміж народами та розпорошу їх по країнах!
- ¹⁶ А нечисленних з них людей збережу від меча, від голоду та від зарази, щоб вони оповідали про свої гідоти серед народів, куди поприходять. І вони пізнають, що Я Господь!
- ¹⁷ І було мені слово Господнє таке:
- ¹⁸ Сину людський, їж свій хліб у дрижанні, а воду свою пий у тремтінні та в журбі.
- ¹⁹ І скажеш до народу цього Краю: Так говорить Господь Бог на мешканців Єрусалиму, на Ізраїлеву землю: Вони хліб свій в журбі будуть їсти, а воду свою будуть пити в остовпінні, бо спустошів їхній Край від своєї повні за насилля всіх, що мешкають у ньому.
- ²⁰ І поруйнуються населені міста, а Край стане спустошенням, і пізнаєте ви, що Я Господь!
- ²¹ І було мені слово Господнє таке:
- ²² Сину людський, що це в вас за приповідка така в Ізраїлевій землі: Продовжаться дні, і зникне всіляке видіння?
- ²³ Тому скажи їм: Так говорить Господь Бог: Припиню Я цю приповідку, і більше не будуть її приповідкувати в Ізраїлі, але говори їм: Наблизилися оті дні й слово всякого видіння.
- ²⁴ Бо не буде вже жодного марного видіння та підлесливого чарування в Ізраїлевім домі.
- ²⁵ Бо Я, Господь, буду говорити, а яке слово говоритиму, то буде воно здійснене, не відтягнеться вже, бо за ваших днів, доме ворохобности, буду говорити слово, і його виконаю, говорить Господь Бог.
- ²⁶ І було мені слово Господнє таке:
- ²⁷ Сину людський, ось говорить Ізраїлів дім: Те видіння, яке він бачить, воно про

далекі дні, і про далекі часи він пророкує.

28 Тому їм скажи: Так говорить Господь Бог: Не відтягнуться вже всі слова Мої, яке слово говоритиму, те буде виконане, говорить Господь Бог!

РОЗДІЛ: 13

1 було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, пророкуй на Ізраїлевих пророків, що пророкують, і скажи пророкам, що провіщають із власного серця: Послухайте Господнього слова!

3 Так говорить Господь Бог: Горе на пророків безумних, що ходять за своїм духом та за тим, чого не бачили!

4 Твої пророки, Ізраїлю, як ті лисиці в руїнах!

5 Не ввійшли ви в проломи, і не загородили загороди над Ізраїлевим домом, щоб стати на бій Господнього дня.

6 Вони бачать марноту та фальшиве чарування, говорячи: Говорить Господь, а Господь не посилав їх, та вони мають надію, що сповниться слово.

7 Хіба ж не марне видіння ви бачили, і не фальшиве чарування ви говорили? А ви кажете: Говорить Господь, а Я не говорив!

8 Тому так говорить Господь Бог: За те, що ви говорите марноту, і бачите лжу, тому ось Я проти вас, говорить Господь Бог.

9 І буде рука Моя проти пророків, що бачать марноту й чарують ілжею. Вони не будуть на раді народу Мого, і в перепису Ізраїлевого дому не будуть записані, і до землі Ізраїлевої не ввійдуть. І пізнаєте ви, що Я Господь Бог!

10 Саме за те, що вони впровадили народ Мій у помилку, говорячи мир, а миру нема. І він буде мурою, а вони тинкують його будьяким тинком.

11 Скажи до тих, що тинкують будьяким тинком, що мур упаде. Буде дощ zalивний, і ви, каміння великого граду, впадете, і вітер бурхливий розвалить мурою.

12 І ось стіна впаде. Чи ж не скажуть вам: Де той тинк, яким ви тинкували?

13 Тому так говорить Господь Бог: Я вчиню, що бурхливий вітер валитиме в лютості Моїй, і буде дощ zalивний в Моїм гніві, і каміння великого граду в лютості на вигублення.

14 І розіб'ю Я ту стіну, яку ви обтинкували будьяким тинком, і повалю її до землі, й оголиться підвалина її, і впаде, і ви загинете в середині його, Єрусалима, і пізнаєте, що Я Господь!

15 І докінчу Я лютість Свою на стіні та на тих, що тинкують її якимбудь тинком, і скажу вам: Немає стіни та її тинкувальників,

16 Ізраїлевих пророків, що пророкували на Єрусалим і бачили для нього видіння миру, та немає миру, говорить Господь!

17 А ти, сину людський, зверни своє обличчя до дочок свого народу, що пророкують з власного серця, і пророкуй на них,

18 та й скажи: Так говорить Господь Бог: Горе тим, що шують чародійні обв'язки на суглоби рук, і роблять хустки на голову всякого зросту, щоб ловити душі. Невже, ловлячи душі Мого народу, ви свої душі спасете?

19 І ви безчестите Мене в Мого народу за жмені ячменю та за кришки хліба, забиваючи душі, що не повинні б умирати, та лишаючи при житті душі, що не повинні б жити, своїми обманами Моєму народові, що слухають лжу.

- ²⁰ Тому так говорить Господь Бог: Ось Я проти ваших чародійних обв'язок, ув які ви ловите душі. І позриваю їх із ваших рамен, і повипускаю ті душі, ті душі, що ви ловите, щоб були вільні, як птахи.
- ²¹ І позриваю ваші хустки, і врятую народ Свій з вашої руки, і не будуть вони вже в вашій руці за здобич, і пізнаєте ви, що Я Господь.
- ²² За те, що ви лжею заподіяли біль серцю праведного, хоч Я не зробив йому болю, і за те, що ви зміцнюєте руки безбожного, щоб він не відвернувся від своєї злої дороги, щоб спасти його при житті,
- ²³ тому більш не будете бачити марноти та не будете віщувати, і Я врятую народ Свій з вашої руки, і ви пізнаєте, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 14

- І** прийшли до мене мужі з Ізраїлевих старших, і посідали передо мною.
- ² І було мені слово Господнє таке:
- ³ Сину людський, ці мужі допустили своїх божків у своє серце, а спотикання провини своєї поклали перед обличчям своїм. Чи ж можуть вони запитувати Мене?
- ⁴ Тому говори з ними, та й скажеш до них: Так говорить Господь Бог: Кожен чоловік з Ізраїлевого дому, що допустить своїх божків у своє серце, а спотикання провини своєї покладе перед обличчям своїм, і прийде до пророка, тому Я, Господь, відповім, згідно з цим, згідно з многотою його божків,
- ⁵ щоб схопити тих з Ізраїлевого дому за їхнє серце, бо всі вони віддалилися від Мене через своїх божків!
- ⁶ Тому скажи до Ізраїлевого дому: Так говорить Господь Бог: Наверніться, і відступіть від ваших божків, і від усіх ваших гидот відверніть свої обличчя!
- ⁷ Бо кожен чоловік із Ізраїлевого дому або з чужинців, що мешкають серед Ізраїля, коли відступить від Мене, і допустить своїх божків у своє серце, і покладе спотикання своєї провини перед обличчям своїм, і прийде до пророка, щоб запитати Мене, тому Я, Господь, відповім від Себе.
- ⁸ І зверну Я лице Своє проти цього чоловіка, і вчиню його за знака та за приповідку, і вигублю його з-посеред Свого народу, і пізнаєте ви, що Я Господь!
- ⁹ А пророк, коли б був зведений, і говорив би слово, Я, Господь, звезду цього пророка, і простягну руку Свою на нього, і вигублю його з-посеред Свого народу Ізраїлевого!
- ¹⁰ І понесуть вони свою провину, яка провина того, хто питається, така буде провина пророка,
- ¹¹ щоб не блудив уже Ізраїлів дім від Мене, і не занечищувався вже всіма своїми гріхами. І будуть вони Мені народом, а Я буду їм Богом, говорить Господь Бог!
- ¹² І було мені слово Господнє таке:
- ¹³ Сину людський, коли згрішить проти Мене земля, спроневірюючи, то Я простягну Свою руку на неї, і зламаю їй хлібну підпору, і пошлю на неї голод, і вигублю з неї людину й скотину.
- ¹⁴ А коли б серед неї були три мужі: Ной, Даниїл та Йов, вони в своїй справедливості врятували б лише свою власну душу, говорить Господь Бог.
- ¹⁵ Коли б Я перепровадив по землі люту звірину, й обезлюдніла б вона, і стала б вона спустошенням, так що ніхто не проходив би нею через ту звірину,
- ¹⁶ той й ці три мужі серед неї, як живий Я, говорить Господь Бог, не врятують вони ні

синів, ні дочок! Самі вони будуть врятовані, а Край стане спустошенням...

17 Або коли б Я спровадив на цю землю меча, та й мечеві сказав: Пройди по Краю, і вигуби з нього людину й скотину,

18 то ці три мужі серед нього, як живий Я! говорить Господь Бог, не врятують синів, ні дочок, бо врятуються самі тільки вони!

19 Або коли б Я моровицю послав до цієї землі, і вилив би на неї свою лютість у крові, щоб вигубити з неї людину й скотину,

20 а Ной, Даниїл та Йов були б серед неї, як живий Я! говорить Господь Бог, ані сина, ані дочки не врятували б вони! Вони в своїй справедливості врятують тільки свою власну душу.

21 Бо так говорить Господь Бог: Хоч послав би Я на Єрусалим чотири Свої лихі присуди: меча, і голод, і люту звірину та моровицю, щоб вигубити з нього людину та скотину,

22 то все таки залишаться в ньому рештки, що будуть випроваджені, сини та дочки. Ось вони вийдуть до вас, і ви побачите їхню дорогу та їхні вчинки, і будете потішені за те лихо, що Я навів на Єрусалим, за все, що Я навів був на нього.

23 І потішать вони вас, коли ви побачите їхню дорогу та їхні вчинки, і пізнаєте, що не надармо зробив Я все, що зробив серед нього, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 15

I було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, чим краще виноградове дерево від усякого дерева, та виноградна галузка, що була серед дерев лісових?

3 Чи візьметься з нього кусок дерева, щоб зробити яку роботу? Чи візьмуть із нього кілка, щоб повісити на ньому всяку річ?

4 Ось воно дане огневі на пожертя... Обидва кінці його пожер огонь, а середина його надгоріла, чи надається воно до роботи?

5 Як було воно непорушним воно не надавалося на роботу, що ж тепер, коли огонь пожер його, і воно надгоріло, то ще буде надаватися на роботу?

6 Тому так говорить Господь Бог: Як виноградове дерево між лісними деревами, що Я дав його огневі на пожертя, так дам Я мешканців Єрусалиму!

7 І оберну Я лице Своє проти них, з одного огню вони вийшли, та пожере їх другий огонь. І пізнаєте, ви, що Я Господь, коли зверну Своє лице проти них!

8 І віддам цей Край на спустошення, за те, що вони спроневірилися, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 16

I було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, повідом Єрусалим про його гидоти,

3 та й скажи: Так говорить Господь Бог до дочки Єрусалиму: Походження твоє й народження твоє з краю ханаанського, твій батько аморець, а мати твоя хіттеянка.

4 При твоєму народженні, того дня, як ти народилася, не був обрізаний пупок твій, і водою не була ти обмита на очищення, ані не була ти посолена, ані не була ти сповита.

- ⁵ Не змилювалося над тобою жодне око, щоб зробити тобі одну з цих речей з милосердя над тобою, але була ти викинена на відкрите поле, так мало ціновано душу твою в день твого народження!
- ⁶ І проходив Я повз тебе, і бачив тебе, як ти валялася в своїй крові, і сказав Я до тебе: Живи в своїй крові! Так, Я сказав тобі: Живи в своїй крові!
- ⁷ Рости ж, зробив Я тебе, як польову рослину, і ти зросла та стала велика, і дійшла ти до найвродливішої вроди: перса випростались, волос твій виріс, а ти була зовсім нага!
- ⁸ І проходив Я повз тебе, і побачив тебе, аж ось час твій наспів, час кохання. І простягнув Я полу Свою над тобою, і закрив твою наготу, і присягнув тобі, і ввійшов з тобою в заповіт, говорить Господь Бог, і стала ти Моєю.
- ⁹ І обмив Я тебе водою, і сполоскав Я кров твою з тебе, і натер тебе оливою.
- ¹⁰ І зодягнув тебе різнокольоровим, взяв тебе в тахаш, і сповив тебе в віссон, і покрити тебе шовком.
- ¹¹ І приоздобив тебе оздобою, і дав нараменники на руки твої, а ланцюга на шию твою.
- ¹² І дав Я носову сережку до носа твого, і сережки на вуха твої, а пишну корону на твою голову.
- ¹³ І приоздобилась ти золотом та сріблом, а одіж твоя віссон та шовк, і різнокольорове; булку й мед та оливу ти їла, і стала ти гарна-прегарна, і вдалося тобі досягти царської гідності!
- ¹⁴ І розійшлося ім'я твоє поміж народами за твою красу, бо досконала вона, через пишноту Мою, яку Я на тебе поклав, говорить Господь Бог!
- ¹⁵ І покладалася ти на красу свою, і стала розпусною через славу свою, і виливала ти розпусту свою на кожного перехожого, його ти була.
- ¹⁶ І брала ти з шат своїх, і робила собі різнокольорові пагірки, і чинила розпусту на них, як не бувало й не буде.
- ¹⁷ І брала ти речі з пишноти своєї, з Мого золота та з срібла Мого, що дав тобі Я, і наробила собі подоб чоловічої статі, і чинила розпусту із ними.
- ¹⁸ І брала ти свою різнокольорову одіж, і покривала їх, а оливу Мою та Моє кадило клала перед ними.
- ¹⁹ А Мій хліб, що давав Я тобі, булку й оливу та мед, що ними годував Я тебе, то віддавала ти те перед їхнє обличчя на любі пахощі. І сталося це, говорить Господь Бог.
- ²⁰ І брала ти синів своїх та дочок своїх, що породила Мені, і приносила їх на їжу їм. Чи мало було розпустити твоєї,
- ²¹ що ти різала дітей Моїх і давала їм, перепроваджуючи через огонь для них?
- ²² І при всіх гидотах твоїх та розпустах твоїх ти не пам'ятала про дні своєї молодости, коли була нагою-пренагою, коли валялася в крові своїй...
- ²³ І сталося по всьому тому твоєму злі, горе, горе тобі! говорить Господь Бог,
- ²⁴ і побудувала ти собі місця розпусти, і поробила собі підвищення на кожному майдані.
- ²⁵ На кожному роздоріжжі побудувала ти свої підвищення, і знеславила красу свою, і розхилила ноги свої для кожного перехожого, і побільшувала свою розпусту...
- ²⁶ І чинила ти розпусту з синами Єгипту, з своїми сусідами великотелесими, і побільшувала свою розпусту, щоб гнівити Мене.

27 І ось простягнув Я Свою руку на тебе, і відняв належну частину твою, і дав тебе на волю твоїх ненависниць, филистимських дочок, засоромлених твоєю нечистою дорогою.

28 Бо чинила ти розпусту з синами Ашшуровими, і не могла насититись, і блудила з ними, і теж не наситилась.

29 І побільшила ти свою розпусту до купецького краю халдеїв, та теж цим не наситилася.

30 Як змучилося серце твоє, говорить Господь Бог, коли ти робила всі оці вчинки свавільної розпусної жінки!

31 Коли ти будувала місця своєї розпусти на кожному роздоріжжі, а підвищення своє робила на кожному майдані, то не була ти, як блудниця, щоб збирати заплату за розпусту,

32 але як перелюбна жінка, що замість свого чоловіка бере собі чужих.

33 Усім блудницям дають дарунка, а ти сама давала дарунки свої всім коханцям своїм, і підкуповувала їх, щоб приходили до тебе звідусіль на розпусту з тобою.

34 І було тобі при твоїй розпуті навпаки від інших жінок, бо не волочились за тобою, а через те, що ти давала заплату за розпусту, і заплата за розпусту не давалась тобі, то сталося тобі навпаки.

35 Тому то, розпуснице, послухай Господнього слова:

36 Так говорить Господь Бог: За те, що виливалась твоя розпуста, і відкривалась твоя нагота в блудодійстві твоїм з твоїми коханцями та зо всіма божками гідоти твоєї, і за кров синів твоїх, яких ти давала їм,

37 тому ось Я позбираю всіх коханців твоїх, яким була ти приємна, і всіх, кого ти кохала, разом з тими, кого ти зненавиділа, і зберу їх коло тебе знавкола, і відкрию їм наготу твою, і вони побачать увесь твій сором!

38 І засуджу тебе присудом на перелюбниць та тих, що кров проливають, і дам тебе на кров лютости та заздрости...

39 І віддам тебе в їхню руку, і вони зруйнують твоє місце розпусти, і порозвалюють підвищення твої, і постягають з тебе шати твої, і позабирають пишні вбрання твої, і покладуть тебе зовсім нагою...

40 І зберуть проти тебе збори, і закидають тебе камінням, і порубають тебе своїми мечами...

41 І поपालять доми твої огнем, і зроблять на тебе присуди на очах багатьох жінок. І зроблю Я кінець, щоб не була ти розпусницею, і ти вже не будеш давати дарунка за розпусту!

42 І заспокоїться Моя лютість на тебе, і відійде від тебе Моя заздрість, і я заспокоюся, і не буду вже гніватися.

43 За те, що ти не пам'ятала про дні своєї молодости, і гнівила Мене всім тим, то й Я ось поверну дорогу твою на твою голову, говорить Господь Бог, щоб не чинила ти розпусти після всіх гідот своїх!...

44 Ось кожен приповістник говоритиме про тебе приповідку, кажучи: Яка мати така її донька!

45 Ти дочка своєї матері, що покинула свого чоловіка та своїх синів, і ти сестра своїх сестер, що покидали своїх чоловіків та своїх синів. Мати ваша хіттейка, а ваш батько амореєць!

46 А старша сестра твоя Самарія та дочки її, що сидять по лівіці твоїй, а сестра твоя, менша від тебе, що сидить по правиці твоїй це Содом та дочки її.

- 47** А ти хіба не ходила їхніми дорогами й не робила за їхніми гидотами? Мало бракувало, і зіпсулася б ти більше від них на всіх своїх дорогах!
- 48** Як живий Я, говорить Господь Бог, не зробила Содома, сестра твоя, вона та дочки її, як зробила ти та твої дочки!
- 49** Ось оце була провина твоєї сестри Содоми: пиха, ситість їжі та преспокійний спокій були в неї та в її дочок, а руки вбогого та бідного вона не зміцняла.
- 50** І запишались вони, і робили гидоти перед Моїм обличчям. І Я їх відкинув, як побачив оце.
- 51** А Самарія не нагрішила й половини гріхів твоїх, та ти побільшила гидоти свої більш від них, і оправдала сестер своїх усіма своїми гидотами, які ти зробила.
- 52** Тож носи свою ганьбу ти, що чинила її для своїх сестер, через твої гріхи, якими гидоти чинила ти більше за них, вони будуть справедливіші за тебе! І також посоромся, і носи свій сором за твоє всправедливлення своїх сестер!
- 53** І поверну Я їхню долю, долю Содоми та дочок її, і Самарію та дочок її, і поверну долю твою серед них,
- 54** щоб носила ти свій сором, і соромилася всього того, що ти наробила, потішаючи їх.
- 55** А твої сестри, Содома та дочки її, вернуться до свого попереднього стану, і Самарія та дочки її вернуться до свого попереднього стану, і ти та дочки твої вернетесь до свого попереднього стану.
- 56** І не була сестра твоя Содома згадувана в устах твоїх за днів твоїх гордощів,
- 57** поки не відкрилося зло твоє, коли ганьбили тебе дочки Сирії та всіх околиць його, і дочки филистимські погорджували тебе звідусіль.
- 58** Свою розпусту та гидоти свої, ти їх понесеш, говорить Господь.
- 59** Бо так говорить Господь Бог: І зроблю Я з тобою, як робила ти, що погордила присягою, щоб зламати заповіта.
- 60** І згадаю Я Свого заповіта з тобою за днів твоєї молодости, і поставлю тобі заповіта вічного.
- 61** І ти згадаєш про свої дороги й засоромишся, коли ти візьмеш сестер своїх, старших від тебе, разом з меншими від тебе і дам їх тобі за дочок, але не з твого заповіту.
- 62** І відновлю Я Свого заповіта з тобою, і ти пізнаєш, що Я Господь,
- 63** щоб згадала ти й засоромилася, і не могла більше відкривати уста перед ганьбою своєю, коли прощу тобі все, що ти наробила, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 17

1 було мені слово Господнє таке:

- 2** Сину людський, загадай загадку, і склади притчу Ізраїлевому домові,
- 3** та й скажи: Так говорить Господь Бог: великий орел великокрилий, з широко розгорненими крилами, повний різнокольорового пір'я, прилетів до Ливану, і взяв верховіття кедру.
- 4** Чубка галузок його обірвав, і приніс його до купецького краю, у місті гандлярів поклав його.
- 5** І взяв він з насіння тієї землі, і посіяв його до насінневого поля, узяв і засадив його над великими водами, немов ту вербу.

⁶ І воно вирросло, і стало гіллястим виноградом, низькорослим, що обертав свої галузки до нього, а його коріння були під ним. І стало воно виноградом, і вигнало віття, і пустило галузки.

⁷ Та був ще один великий орел, великокрилий та густоперий. І ось той виноград витянув пожадливо своє коріння на нього, і свої галузки пустив до нього, щоб він напоїв його з грядок свого засадження.

⁸ Він був посаджений на доброму полі при великих водах, щоб пустив галузки та приніс плід, щоб став пишним виноградом.

⁹ Скажи: Так говорить Господь Бог: Чи поведеться йому? Чи не вирвуть коріння його, і не позривають плоду його, так що він засохне? Усе зелене галуззя його посохне, і не треба великого рамена та численного народу, щоб вирвати його з його коріння.

¹⁰ І ось хоч він засаджений, чи поведеться йому? Чи всихаючи, не всохне він, як тільки доторкнеться його східній вітер? Він усохне на грядках, де посаджений...

¹¹ І було мені слово Господнє таке:

¹² Скажи ж домові ворохобному: чи ви не пізнали, що це? Скажи: Ось прийшов вавилонський цар до Єрусалиму, і взяв його царя та його князів, і відвів їх до себе до Вавилону.

¹³ І взяв із царського насіння, і склав з ним умову, і ввів його в присягу, і забрав потужних землі,

¹⁴ щоб це було царство низьке, щоб воно не підіймалося, щоб дотримувало його умову, і було їй вірним.

¹⁵ Але той збунтувався проти нього, послав своїх послів до Єгипту, щоб дали йому коней та багато народу. Чи йому поведеться? Чи втече той, хто робить таке? А коли зламає умову, то чи врятується він?

¹⁶ Як живий Я, говорить Господь Бог, у місці царя, який поставив його царем, той, що погордив його присягою та зламав свою умову з ним, помре в нього в Вавилоні!

¹⁷ І фараон не допоможе йому на війні великим військом та численним народом, коли насиплють вала та збудують башту, щоб вигубити багато душ.

¹⁸ І погордив він присягою, щоб зламати умову, хоч дав був свою руку, і все те зробив, тому він не врятується.

¹⁹ Тому так говорить Господь Бог: Як живий Я, присягу Мою, якою він погордив, та умову Мою, яку він зламав, дам це на його голову!

²⁰ І розтягну над ним Свою сітку, і буде він схоплений в пастку Мою, і спроваджу його до Вавилону, і розсуджуся з ним там за його спроневірвання, яке він спроневірив проти Мене.

²¹ І всі втікачі його з усіх його полків попадають від меча, а позосталі будуть розпорошені на всі вітри. І пізнаєте ви, що Я, Господь, говорив!

²² Так говорить Господь Бог: І візьму Я з верховіття високого кедру, і дам до землі. З чубка галузок його вирву тендітну, і Сам посаджу на високій та стрімкій горі.

²³ На високій горі Ізраїлевій посаджу її, і вона випустить галузку й принесе плід, і стане сильною кедриною. І буде пробувати під ними усяке птаство, усяке крилате буде перебувати в тіні його галузок.

²⁴ І пізнають усі польові дерева, що Я, Господь, понизив високе дерево, повищив дерево низьке, висушив дерево зелене, і дав розцвістися дереву сухому. Я, Господь, говорив і вчинив!

РОЗДІЛ: 18

1 було мені слово Господнє таке:

2 Що це вам, що ви складаєте приповідку на Ізраїлеву землю, говорячи: Батьки їли неспіле, а оскома в синів на зубах!

3 Як живий Я, говорить Господь Бог, не будете вже складати тієї приповідки в Ізраїлі!

4 Тож усі душі Мої: як душа батькова, так і душа синова Мої вони! Душа, що грішить, вона помре.

5 А чоловік, коли він справедливий, і робить право та справедливість,

6 на горах жертвенного не їсть, і очей своїх не зводить до божків Ізраїлевого дому, і жінки свого ближнього не занечищує, а до жінки в часі її нечистоти не наближується,

7 і нікого не тисне, боржникові заставу його конче звертає, грабунку не чинить, хліб свій дає голодному, а голого покриває одежею,

8 на лихву не дає, а відсотків не бере, від кривди відвертає руку свою, чинить правдивий суд поміж чоловіком та чоловіком,

9 уставами Моїми ходить, а прав Моїх дотримує, щоб чинити правду, справедливий такий конче буде жити, говорить Господь Бог!

10 А як породить він сина насильника, що кров проливає, і робить хоч тільки одне з того,

11 чого він усього того не робив, а також на горах жертвенне їв, і жінку свого ближнього занечищував,

12 убогого й бідаря утискав, грабунки чинив, застави боржникові не звертав, і до божків зводив свої очі, гидоту робив,

13 на лихву давав, і відсоток брав, то чи буде він жити? Не буде він жити! Він усі ті гидоти чинив, він мусить конче померти, кров його буде на ньому!

14 А ось породив він сина, і той побачив усі гріхи свого батька, які той робив, і хоч бачив, та не робив, як той:

15 на горах жертвенного не їв, і очей своїх до божків Ізраїлевого дому не зводив, жінки свого ближнього не занечищував,

16 і нікого не утискав, застави у застав не брав, і грабунку не чинив, хліб свій голодному давав, а голого одежею покривав,

17 від кривди свою руку відвертав, лихви та відсотків не брав, права Мої чинив, уставами Моїми ходив, такий не помре за провину свого батька, він конче буде жити!

18 Батько ж його, за те, що утиском тиснув, грабунком грабував брата, і що недобре чинив серед народу свого, то ось він помре за провину свою!

19 А скажете ви: Чому той син не поніс провину за батька? Але ж син той чинив право та справедливість, дотримував усі устави Мої й виконував їх, він конче буде жити!

20 Та душа, що грішить, вона помре. Син не понесе кари за батькову провину, а батько не понесе за провину синову, справедливість справедливого буде на ньому, а несправедливість несправедливого на тому буде.

21 А коли б несправедливий відвернувся від усіх гріхів своїх, яких наробив, і виконував усі устави Мої, і робив право та справедливість, буде конче він жити, не помре!

22 Усі його гріхи, які наробив він, не згадаються йому, він буде жити в своїй справедливості, яку чинив!

23 Чи Я маю вподобання в смерті несправедливого? говорить Господь Бог, чи ж не в

тому, щоб він повернувся з доріг своїх та й жив?

24 А коли б справедливий відвернувся від своєї справедливости й став робити кривду, усі ті гидоти, які робить несправедливий, то чи такий буде жити? Усі справедливості його, які він робив, не згадаються, за своє спроневірєння, що він спроневірив, і за гріх свій що згрішив, за них він помре!

25 А ви кажете: Неправа Господня дорога! Послухайте но, доме Ізраїлів, чи ж дорога Моя неправа? Чи не ваші дороги неправі?

26 Коли б справедливий відвернувся від своєї справедливости й чинив кривду, і за те помер, то він помре за кривду свою, яку він чинив.

27 А коли б несправедливий відвернувся від своєї несправедливости, яку він чинив, і чинив би право та справедливість, він душу свою при житті збереже.

28 І коли б він побачив, і відвернувся від усіх своїх гріхів, які він чинив, то конче буде він жити, не помре!

29 А Ізраїлів дїм каже: Неправа Господня дорога! Чи ж Мої дороги неправі, доме Ізраїлів? Чи ж то не ваші дороги неправі?

30 Тому буду судити вас, доме Ізраїлів, кожного за дорогами його, говорить Господь Бог. Покайтеся, і відверніться від усіх ваших гріхів, і не буде вам провина на спотикання!

31 Поскидайте з себе всі ваші гріхи, якими ви грішили, і створіть собі нове серце та нового духа! І нащо маєте померти, Ізраїлів доме?

32 Бо не жадаю Я смерти помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!

РОЗДІЛ: 19

А ти пісню жалобну здійми про князів Ізраїлевих,

2 та й скажи: Яка твоя мати левиця: Лягла поміж левів, серед левчуків вона викохала левенят!

3 І одне із своїх левенят вона вигодувала, левчуком воно стало, і здобич ловити навчився, людину він жер!

4 І похід розголосили народи на нього, в їхню яму він схоплений був, і його в ланцюгах до краю єгипетського відвели...

5 Як левиця побачила, що надаремно чекає, що пропала надія її, то взяла вона знову одне із своїх левенят, і вчинила його левчуком.

6 І ходив він між левами й став левчуком, і здобич ловити навчився, людину він жер!

7 І він розбивав їхні палати, і руйнував їхні міста, і від голосу рику його остовпіла земля й що на ній!

8 Та пастку на нього поставили люди знавкола з округ, і свою сітку на нього розкинули, і він схоплений був в їхню яму!

9 І кинули в клітку його в ланцюгах, і його відвели до царя вавилонського, і в твердиню його запроторили, щоб голос його вже не чувся на горах Ізраїлевих...

10 Твоя мати, як той виноград у винограднику, посадженому над водою, плодюча й гілляста була через води великі.

11 І вирости пруття міцні, й надавались на берла володарів, і височів між гущавинами його зріст, і він показався в своїй висоті, у численних галузках своїх!

12 Та була вона вирвана в лютості, об землю кинена, і вітер зо сходу зсушив її плід,

поламалися й повисихали вони, а її міцний прут огонь його зжер...

¹³ А тепер посадили її на пустині, у краї сухому й безвідному,

¹⁴ і вийшов огонь із прута її вітки та й пожер її плід, і немає у неї міцного прута, берла на панування... Це пісня жалобна, і буде за пісню жалоби вона.

РОЗДІЛ: 20

І сталося за сьомого року, в п'ятому місяці, у десятому дні місяця, поприходили люди з Ізраїлевих старших, щоб запитатися в Господа, і посідали передо мною.

² І було мені слово Господнє таке:

³ Сину людський, говори з Ізраїлевими старшими та й скажеш до них: Так говорить Господь Бог: Чи ви прийшли, щоб запитатися в Мене? Як живий Я, не відповім вам, говорить Господь Бог!

⁴ Чи ти розсудиш їх, чи ти їх розсудиш, сину людський? Завідом їх про гидоти їхніх батьків,

⁵ та й скажеш до них: Так говорить Господь Бог: Того дня, коли Я був вибрав Ізраїля, і підніс Свою руку до насіння Якового дому, і відкрився їм в єгипетському краї, і підніс Свою руку до них, говорячи: Я Господь, Бог ваш,

⁶ того дня Я підніс Свою руку до них, щоб вивести їх з єгипетського краю до Краю, що Я вислідив для них, що тече молоком та медом, що він окраса для всіх країв.

⁷ І сказав Я до них: Відкидайте кожен гидоти від очей своїх, і не занечишуйтеся божками Єгипту. Я Господь, Бог ваш!

⁸ Та були вони ворохобні проти Мене, і не хотіли слухатися Мене, не відкидали кожен гидот від очей своїх, і не покинули єгипетських божків. І подумав Я, що виллю на них Свою лютість, що докінчу на них Свій гнів посеред єгипетського краю.

⁹ І зробив Я ради Свого Ймення, щоб воно не безчестилося на очах тих народів, що вони серед них, що Я відкрився їм на їхніх очах, щоб вивести їх з єгипетського краю.

¹⁰ І вивів Я їх з єгипетського краю, і спровадив їх до пустині.

¹¹ І дав їм постанови Свої, і познайомив їх з постановами Моїми, які коли чинитиме людина, то житиме ними.

¹² І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх.

¹³ Та став ворохобним проти мене Ізраїлів дім на пустині, уставами Моїми не ходили вони, і повідкидали Мої постанови, які коли чинить людина, то житиме ними, а суботи Мої дуже зневажали. Тому Я сказав був, що виллю лютість Свою на них на пустині, щоб вигубити їх.

¹⁴ Та зробив Я ради Ймення Свого, щоб воно не зневажалось на очах тих народів, що на їхніх очах Я вивів їх.

¹⁵ Але й Я, прирікаючи, підніс їм Свою руку на пустині, що не впроваджу їх до Краю, якого Я дав, що тече молоком та медом, що окраса він для всіх країв,

¹⁶ за те, що постанови Мої вони відкинули, а устами Мої не ходили вони ними, і суботи Мої зневажали, бо за своїми божками ходило їхнє серце...

¹⁷ І змилювалось Моє око над ними, щоб не нищити їх, і не зробив Я з ними кінця на пустині.

¹⁸ І сказав Я їхнім синам на пустині: Уставами ваших батьків не ходіть, і постанов їхніх не перестерігайте, і божками їхніми не занечишуйтеся!

- 19 Я Господь, Бог ваш, уставами Моїми ходіть, і постанови Мої перестерігайте й виконуйте їх.
- 20 І святіть суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я Господь, Бог ваш!
- 21 Та стали ворохобні ті сини проти Мене, уставами Моїми не ходили, а постанов Моїх не перестерігали, щоб виконувати їх, які коли робить людина, то житиме ними, і суботи Мої зневажали. І подумав Я був, що виллю лютість Свою на них, щоб заспокоїти гнів Мій на них на пустині.
- 22 І відвернув Я Свою руку, і зробив ради Ймення Свого, щоб не зневажати його на очах тих народів, що на їхніх очах Я їх вивів.
- 23 Та й Я, прирікаючи, підніс їм Свою руку на пустині, щоб розпорошити їх серед народів і порозсипати їх по краях,
- 24 за те, що постанов Моїх не чинили, і устави Мої відкинули, а суботи Мої зневажали, і до божків своїх батьків були їхні очі.
- 25 І тому Я дав їм мати устави недобрі, і постанови, що не будуть вони жити ними.
- 26 І занечистив Я їх їхніми дарунками, перепровадженням через огонь кожного, хто відкриває утробу, щоб спустошити їх, щоб пізнали вони, що Я Господь!
- 27 Тому говори до Ізраїлевого дому, сину людський, і скажи до них: Так говорить Господь Бог: Ще оцим зневажали Мене батьки ваші, коли спроневірилися проти Мене:
- 28 коли Я ввів їх до Краю, що про нього, прирікаючи, підносив Я Свою руку дати його їм, то коли вони бачили всякий високий пагірок і всяке густе дерево, то приносили там свої жертви, і давали там свої дари, що гнівили Мене, і складали там свої любі пахощі, і приносили там свої литі жертви.
- 29 І сказав Я до них: Що це за висота, що ви ходите туди? І зветься вона Бама аж до цього дня.
- 30 Тому скажи до Ізраїлевого дому: Так говорить Господь Бог: Чи ви будете занечишуватися дорогою своїх батьків і будете ходити в розпусті за гидотами їхніми?
- 31 А приношенням ваших дарів, перепровадженням ваших синів через огонь ви занечишуєтеся при всіх ваших божках аж до сьогодні. А ви хочете питати Мене, Ізраїлів доме? Як живий Я, говорить Господь Бог, не дам Я вам відповіді!
- 32 А що входить вам на серце, зовсім не станеться те, що ви говорите: Будемо, як інші народи, як племена Краю, служити дереву та каменю.
- 33 Як живий Я, говорить Господь Бог, рукою потужною й витягненим раменом та виливаною лютістю буду царювати над вами!
- 34 І введу вас із тих народів, і позбираю вас із тих країв, де ви розпорошені рукою потужною й витягненим раменом та виливаною лютістю.
- 35 І заведу вас до пустині народів, і буду там судитися з вами лицем до лица,
- 36 як судився Я з вашими батьками на пустині єгипетського краю, так буду судитися з вами, говорить Господь Бог!
- 37 І проведу вас під палицею, і введу вас у зв'язок заповіту.
- 38 І повибираю з вас бунтівників та тих, що грішать проти Мене, повипроваджую їх з краю їхнього пробування, і до Ізраїлевої землі вже не ввійдуть вони! І пізнаєте ви, що Я Господь!
- 39 А ви, Ізраїлів доме, так говорить Господь Бог: Кожен ідіть, служіть своїм божкам! Але потім ви напевно будете слухатися Мене, і святого Ймення Мого ви вже не зневажите своїми дарунками та своїми божками...

- ⁴⁰ Бо на Моїй святій горі, на високій Ізраїлевій горі, говорить Господь Бог, там буде служити Мені увесь Ізраїлів дім, увесь він, що в Краю, там Я їх уподобаю Собі, і там зажадаю ваших приношень і первоплодів ваших приношень у всіх ваших святощах!
- ⁴¹ Любими пахощами вподобаю Собі вас, коли вас виведу з народів, і зберу вас із тих країв, де ви розпорошені, і буду Я святитися між вами на очах усіх поган.
- ⁴² І пізнаєте ви, що Я Господь, коли впроваджу вас до Ізраїлевої землі, до того Краю, що про нього, прирікаючи, підніс Я Свою руку дати його вашим батькам.
- ⁴³ І згадаєте там свої дороги, і всі свої вчинки, якими ви занечистилися, і почуєте огидження перед самими собою за всі ваші лиха, які зробили...
- ⁴⁴ І пізнаєте, що я Господь, коли Я чинитиму з вами ради Ймення Свого, а не за вашими злими дорогами та за вашими зіпсутими вчинками, доме Ізраїлів, говорить Господь Бог.
- ⁴⁵ (21-1) І було мені слово Господнє таке:
- ⁴⁶ (21-2) Сину людський, зверни обличчя своє в напрямі на південь, і крапай словами на полудень, і пророкуй на ліс південного поля.
- ⁴⁷ (21-3) І скажи до південного лісу: Послухай Господнього слова: Так говорить Господь Бог: Ось у тобі запалю Я огонь, і поїсть він у тебе кожне дерево зелене, і кожне дерево сухе; полум'яний огонь не погасне, і будуть попалені ним всі простори від півдня до півночі.
- ⁴⁸ (21-4) І побачить кожне тіло, що Я, Господь, розпалив його, і він не погасне!
- ⁴⁹ (21-5) І сказав я: О Господи, Боже, вони мені кажуть: Чи він не говорить самі тільки притчі?

РОЗДІЛ: 21

(21-6)

І було мені слово Господнє таке:

- ² (21-7) Сину людський, зверни ти обличчя своє до Єрусалиму, і крапай словами на святині, і пророкуй на землю Ізраїлеву.
- ³ (21-8) І скажи Ізраїлевій землі: Так говорить Господь: Ото Я проти тебе, і меча Свого витягну з піхви його, і витну з тебе справедливого й несправедливого.
- ⁴ (21-9) Через те, що Я витну з тебе справедливого й несправедливого, тому вийде Мій меч проти кожного тіла від півдня на північ.
- ⁵ (21-10) І кожне тіло пізнає, що Я Господь, витяг меча Свого з піхви його, уже не вернеться він!
- ⁶ (21-11) А ти, сину людський, стогни, ніби мав би ти зламані стегна, і гірко стогни на їхніх очах!
- ⁷ (21-12) І буде, коли тобі скажуть: Чого то ти стогнеш? то скажеш: На звістку, що йде, і кожне серце розтане, і всякі руки ослабнуть, і погасне всякий дух, і всі коліна зайдуться водою! Оце прийде та станеться, каже Господь Бог.
- ⁸ (21-13) І було мені слово Господнє таке:
- ⁹ (21-14) Сину людський, пророкуй і кажи: Так говорить Господь: Скажи: Меч, меч, нагострений він та блискучий!
- ¹⁰ (21-15) Щоб приносити жертву нагострений він, щоб блищати він був полірований. Хіба будемо радіти? Хіба жезло сина Мого легковажить усякеє дерево?
- ¹¹ (21-16) І дали його виполірувати, щоб узяти в долоню. Це нагострений меч, і він

полірований, щоб дати його в руку вбивця...

12 (21-17) Кричи та реви, сину людський, бо він проти народу Мого, він проти всіх князів Ізраїлевих, їх віддано мечеві з народом Моїм, тому вдарся по стегнах!

13 (21-18) Та він уже випробуваний. Та що ж тепер, коли йому жезло обридло? Він не встоїть, каже Господь Бог.

14 (21-19) А ти, сину людський, пророкуй, і вдар долонею об долоню, і нехай меч подвоїться та потроїться! Це меч побитих, великий меч забитого, що кружляє довкола них.

15 (21-20) Щоб стопилося серце й полягло якнайбільше при всіх їхніх брамах, Я дам різанину меча. О горе, він справді зроблений блискучим, виполіруваним на різанину!

16 (21-21) Об'єднайся, праворуч іди, зверни ліворуч, іди, куди тільки звернене буде вістря твоє...

17 (21-22) І Я вдарю долоню Свою об долоню Свою, і Свою лютю заспокою. Я, Господь, це прорік!

18 (21-23) І було мені слово Господнє таке:

19 (21-24) А ти, сину людський, признач собі дві дорозі, якими прибуде меч вавилонського царя. Вони вийдуть обидві із краю одного, а ти вистругай дороговказну руку, на початку дороги до міста її вистругай.

20 (21-25) Признач дорогу, якою прибуде меч до Рабби Аммонових синів та до Юди в укріплений Єрусалим.

21 (21-26) Бо цар вавилонський став на роздоріжжі, на початку двох доріг. Щоб ворожити чарами, трясє він стрілами, питає домашніх божків, розглядає печінку.

22 (21-27) У правиці його був чар на Єрусалим, щоб поставити муроломи, щоб відкрити уста на крик, щоб підняти голос окриком, щоб поставити муроломи на брами, щоб насипати вала, щоб збудувати башту.

23 (21-28) Але буде це їм в їхніх очах, як чарування марнотне, буде для них заприсяження присягами, та він згадає провину, щоб були вони схоплені.

24 (21-29) Тому так говорить Господь Бог: За те, що ви згадуєте свої провини, що відкриваєте ваші гріхи, щоб бачені були ваші гріхи ваших учинків, за те, що ви пригадуєте, у ворожі руки схоплені будете!

25 (21-30) А ти, недостойний, несправедливий князю Ізраїлів, що надійшов його день у час провини кінцевої,

26 (21-31) так говорить Господь Бог: Зняти завоя й скинути корону! Це не зостанеться так, піднесеться низьке, а високе понизиться!

27 (21-32) Руїною, руїною, руїною покладу його! Та цього не станеться, аж поки не прийде Той, Хто має право, і Я Йому дам!

28 (21-33) А ти, сину людський, пророкуй та й скажеш: Так говорить Господь Бог на Аммонових синів та про їхню ганьбу: І скажеш: Меч, меч відкритий на різанину, блискучий, щоб блищав, як та блискавка,

29 (21-34) для тебе бачили обманні видіння, пророкували для тебе неправду, щоб посадити його на шию недостойних злочинців, яких день прийде в час кари кінцевої.

30 (21-35) Верни ж меча до піхви його! У місці, де створений ти, у краю походження твого осуджу Я тебе!

31 (21-36) І виллю на тебе Свій гнів, в огні пересердя Свого на тебе дмухну, і дам

тебе в руку людей зухвалих, які знищення замишляють!

32 (21-37) Ти станеш огневі на їжу, твоя кров буде серед землі, не згадають про тебе, бо Я, Господь, говорив це!

РОЗДІЛ: 22

1 було мені слово Господнє таке:

2 А ти, сину людський, чи будеш судити, чи судитимеш ти місто крові? І завідом його про всі гидоти його,

3 та й скажеш: Так говорить Господь Бог: Місто проливає кров у своїй середині, щоб прийшов його час, і робить божків собі, щоб занечищуватися!

4 Кров'ю, що ти проливала, о дочко Єрусалиму, грішила ти, а божками, яких ти робила, занечистилася, і наблизилася своїм дні, і прийшла аж до своїх років. Тому дам тебе народам на ганьбу, і на посміховисько для всіх країв!

5 Близькі та далекі від тебе насміхаються з тебе, нечистойменна, багатозаколотна!

6 Ось Ізраїлеві князі, кожен за раменом своїм, були в тебе, щоб кров проливати.

7 Батька та матір у тебе легковажать, чужинцеві роблять утиск серед тебе, сироту та вдову пригнічують у тебе.

8 Моїми святощами ти погорджуєш, а суботи Мої зневажаєш.

9 У тебе є наклепники, щоб кров проливати, і на пагірках їдять у тебе, розпусту чинять серед тебе.

10 Наготу батька в тебе відкривають, жінку, у часі її місячної нечистоти, безчестять у тебе.

11 І один робить гидоту з жінкою свого ближнього, а той занечищує розпустою невістку свою, а той безчестить у тебе сестру свою, дочку батька свого...

12 Підкуп беруть у тебе, щоб кров проливати, лихву та відсотка береш ти й ошукуєш утиском ближніх своїх. А Мене ти забуваєш, говорить Господь Бог...

13 І ось сплеснув Я руками Своїми за твою кривду, яку ти робила, та за кровопролиття твої, що були в тебе.

14 Чи встоїть твоє серце, чи будуть міцні твої руки на ті дні, що Я буду з тобою чинити? Я, Господь, говорив це й зробив!

15 І розпорошу тебе серед народів, і розсиплю тебе по краях, і викину твою нечистість із тебе.

16 І станеш ти збезчещеною через себе на очах народів, і пізнаєш, що Я Господь!...

17 І було мені слово Господнє таке:

18 Сину людський, дім Ізраїлів став мені за жужелицю; усі вони мідь, і цина, і залізо, і оливо в середині горна, жужелицею срібла сталися.

19 Тому так говорить Господь Бог: За те, що всі ви стали жужелицею, тому ось Я позбираю вас до середині Єрусалиму.

20 Як збирають срібло, і мідь, і залізо, і оливо, і цину до середини горна, щоб дмухати на нього огнем, щоб розтопити, так зберу у Своїм гніві та в люті Своїй, і покладу, і розтоплю вас!

21 І позбираю вас, і дмухну на вас огнем Свого гніву, і ви будете розтоплені в середині його...

22 Як розтоплюється срібло в середині горна, так будете розтоплені ви в середині його, і пізнаєте, що Я, Господь, вилив гнів Свій на вас!...

- ²³ І було мені слово Господнє таке:
- ²⁴ Сину людський, скажи до неї: Ти земля неочищена, у дні гніву дощем не полита!
- ²⁵ Змова її пророків серед нього, як ревучий лев, що здобич шматує: жеруть душу, маєток та багатство забирають, прибільшують удів її в середині її.
- ²⁶ Священики її ламають Закона Мого, і зневажають Мої святощі, не розрізняють між святим та несвятим, і не оголошують різниці між нечистим та чистим, від субіт Моїх закривають свої очі. І був Я зневажений серед них.
- ²⁷ Князі її в середині її, немов ті вовки, що здобич шматують, щоб розливати кров, щоб губити душі ради користи.
- ²⁸ А пророки її все замазують болотом, бачать марноту, і чарують собі неправдою, вони кажуть: Так говорить Господь Бог, а Господь не говорив...
- ²⁹ Народи Краю тиснуть утиском та грабують грабунком, а вбогого та бідака гноблять, а чужинця тиснуть у безправ'ї...
- ³⁰ І шукав Я між ними чоловіка, що поставив би загороду, і став би в виломі перед Моїм обличчям за цей Край, щоб Я не знищив його, та Я не знайшов!
- ³¹ І Я вилив на них Свій гнів, огнем пересердя Свого повигублював їх, їхню дорогу Я дав на їхню голову, каже Господь Бог...

РОЗДІЛ: 23

І було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, були собі дві жінки, дочки однієї матері.
- ³ І чинили вони в Єгипті розпусту, у своїй молодості чинили розпусту, там почавлені їхні груди, там замацані їхні перса дівочі.
- ⁴ А їхні імена: Огола старша та Оголива сестра її. І стали вони Мої, і породили синів та дочок. А їхні імена: Самарія Огола, а Єрусалим Оголива.
- ⁵ І стала розпусною Огола, будши Моєю, і кохалася з своїми коханцями, з асиріянами, хто був їй близький,
- ⁶ що їхнє убрання блакить, намісники та заступники вони, усі вони юнаки вродливі, вершники, що гарцюють на конях.
- ⁷ І дала вона свою розпусту їм, що всі вони добірні Ашшурові сини, і всіма, яких кохала, і всіма своїми божками була вона занечищена.
- ⁸ Та не відкидала вона своєї розпусти й від єгиптян, бо вони лежали з нею в її молодості, і вони стискали дівочі її перса, і виливали свою розпусту на неї...
- ⁹ Тому й дав Я їй в руку її коханків, у руку Ашшурових синів, що з ними кохалась вона.
- ¹⁰ Вони відкрили їй наготу, позабирали синів її та дочок її, а її забили мечем... І стала вона неславним ім'ям для жінок, і присуди зробили на ній.
- ¹¹ А сестра її Оголива бачила це, але вчинила любов свою гіршою від неї, а розпусту свою більшою від розпусти своєї сестри.
- ¹² Вона кохалася з синами Ашшуровими, з близькими їй намісниками та заступниками, досконало зодягненими, з верхівцями, що гарцюють на конях, усі вони юнаки вродливі.
- ¹³ І побачив Я, що вона обезчещена, що дорога одна їм обом.
- ¹⁴ Та вона ще додала до розпусти своєї, бо коли побачила мужів, вирізьблених на стіні, зображення халдеїв, креслених і запущених червонилем,
- ¹⁵ підперезаних поясом по стегнах своїх, вони з опадаючим завоєм на голові їхній, усі

вони на вигляд військові старшини, подоба синів вавилонських, Халдея край народження їхнього,

16 то пожадала вона їх через сам погляд очей своїх, і послала посланців по них, до Халдеї.

17 І прийшли до неї сини Вавилону на ложе любовне, і занечистили її своєю розпустою, і вона занечистилася ними, і відвернулася душа її від них...

18 І відкрила вона розпусту свою, і відкрила свою наготу, тому відвернулася душа Моя від неї, як відвернулася душа Моя від її сестри.

19 І побільшила вона розпусту свою на згадку днів своєї молодости, коли чинила розпусту в єгипетському краї.

20 І жадала вона собі на коханців тих, що їхня плоть плоть ослина, а їхня похоть похоть жеребця.

21 І згадала ти розпусту своєї молодости, коли єгиптяни стискали груди твої ради перс твоєї молодости.

22 Тому, Оголиво, так говорить Господь Бог: Ось Я збуджу коханців твоїх на тебе, що від них відвернулася душа твоя, і спроваджу їх на тебе з довкілля,

23 синів Вавилону, і всіх халдеїв, Пекод, і Шоа, і Коа, і всіх синів Ашшурових з ними, уродливі то юнаки, усі вони начальники та заступники, військові старшини та славні, усі вони гарцюють на конях.

24 І прийдуть на тебе з півночі, з колесницями та з колесами, та зо збором народів; щита великого й щита малого та шоломи покладуть проти тебе навколо. І дам їм право, і вони засудять тебе за своїми правами.

25 І зверну Я лютість Свою на тебе, і вони зроблять з тобою в гніві: пообтинають носа твого та вуха твої, а що полишиться в тебе, від меча упаде. Вони позабирають синів твоїх та дочок твоїх, а що залишиться в тебе, буде пожерте огнем...

26 І постягають із тебе шати твої, і позабирають речі пишноти твоєї.

27 І спиню Я розпусту твою в тебе, і розпусту твою з єгипетського краю, і ти не зведеш очей своїх на них, а про Єгипта вже не згадаєш.

28 Бо так говорить Господь Бог: Ось Я даю тебе в руку того, кого ти зненавиділа, у руку тих, що від них відвернулася душа твоя.

29 І зроблять з тобою в ненависті, і візьмуть здобуток твій, і поставлять тебе нагою та голою, і буде відкрита нагота перелюбу твого, і розпуста твоя та твій блуд...

30 Будуть робити це тобі за твоє ходіння в розпусті з народами, за те, що ти збезчестилась їхніми божками.

31 Дорогою своєї сестри ти ходила, тому дам її келіха в твою руку.

32 Так говорить Господь Бог: Келіха своєї сестри ти вип'єш, глибокого та широкого; станеш за жарт та за посміховисько, це багатомісткий келіх.

33 П'янством та смутком будеш наповнена, буде це келіх спустошення й розруху, келіх твоєї сестри Самарії.

34 І ти вип'єш його, і витягнеш усе, а череп'я його порозбиваєш, і перса свої порозриваєш, бо це Я говорив, каже Господь Бог.

35 Тому так говорить Господь Бог: Через те, що ти забула Мене, і кинула мене за спину свою, то й ти носи розпусту свою та свій блуд!

36 І сказав Господь до мене: Сину людський, чи будеш судити Оголу та Оголиву? То викажи їм їхні гидоти!

37 Бо вони перелюб чинили, і кров на їхніх руках, і з божками своїми перелюб чинили,

і також синів своїх, яких породили Мені, перепроваджували через огонь для них на їжу...

38 Ще оце чинили Мені: Занечистили святиню Мою того дня, і суботи Мої зневажили.

39 А коли вони різали синів своїх для своїх божків, то приходили до Моєї святині того дня, щоб збезчестити її, і оце так робили вони в середині Мого дому...

40 А що більше, посилали до мужів, що здалека приходять, що до них був посланий посланець, і ось поприходили ті, що для них ти вмилася, нафарбувала блакитом очі свої й оздобою приоздобилася.

41 І сіла ти на дорогоцінному ліжку, а перед ним накритий стіл, і поклала на ньому кадило Моє та оливу Мою.

42 І голос заспокоєної товпи лунав при ньому, і до мужів тієї товпи спроваджували ще п'яних з пустині, і давали нараменники на їхні руки та пишні корони на їхні голови.

43 І сказав Я до тієї, що в'янула від перелюбу: Буде тепер вона ще далі чинити розпусту?

44 І прийшли до неї, як приходять до блудниці, так приходили до Оголи та Оголиви, розпусних жінок.

45 А люди справедливі вони розсудять їх правом про тих, що чинять перелюб, та правом про тих, що кров проливають, бо вони чинять перелюб, і кров на їхніх руках.

46 Бо так говорить Господь Бог: Скликати б на них збори, і дати їх на страх та на здобич!

47 І збори закидають їх камінням, і порозсікають їх своїми мечами, синів їхніх та їхніх дочок повбивають, а їхні дома попалють огнем...

48 І спиню Я розпусту в Краю, і буде наука всім жінкам, і вони не будуть робити такого, як ваша розпуста!

49 І покладуть вони вашу розпусту на вас, і ви будете носити гріхи ваших божків. І ви пізнаєте, що Я Господь Бог!

РОЗДІЛ: 24

А за дев'ятого року, десятого місяця, десятого дня місяця було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, напиши собі ім'я цього дня, цього самого дня, бо вавилонський цар саме цього дня наступив на Єрусалим.

3 І розкажи притчу на дім ворохобности, та й скажеш їм: Так говорить Господь Бог: Пристав ти котла, пристав та й налий води в нього.

4 Повкладай його кусні до нього, усякий добрий кусок, стегно та лопатку, наповни кістками добірними.

5 Візьми добірніше з отари, розклади під ним дрова, звари його кусні, і щоб у ньому зварилися кості його.

6 Тому так Господь Бог промовляє: Горе місту цьому душогубному, котлові, що іржа його в ньому, і що його іржа не сходить із нього! Кусок за куском повитягує це з нього; на нього нехай не впаде жеребок!

7 Кров бо його серед нього, він на голу скелю її помістив, не вилив на землю її, щоб порохом вкрити її.

8 Щоб лютість підійняти, щоб помститися, Я дам його кров на голу скелю, щоб вона непокрита була.

- ⁹ Тому так Господь Бог промовляє: Горе місту цьому душогубному, збільшу огнище й Я!
- ¹⁰ Підклади дров, розпали цей огонь, довари м'ясо, і вилий росіл, а кості хай спалені будуть.
- ¹¹ І постав його порожнім на вугілля його, щоб він розігрівся, і щоб мідь його розпалилась, і щоб розтопилась у ньому нечистість його, щоб іржа його зникла.
- ¹² Увесь труд надармо пішов, і не зійшла з нього його велика іржа, в огонь його з його іржею!
- ¹³ У твоїй нечистоті є розпуста. За те, що Я чистив тебе, але чистим не став ти, ти з своєї нечистоти вже не відчистишся, аж поки Я не заспокою Свою лютість на тобі.
- ¹⁴ Я, Господь, це казав, і надійде воно! І зроблю, не звільню, і не змилюся, за твоїми дорогами та за твоїми ділами засудять тебе, це Господь Бог промовляє!
- ¹⁵ І було мені слово Господнє таке:
- ¹⁶ Сину людський, ось Я візьму від тебе несподіваним ударом утіху очей твоїх, а ти не голоси й не плач, і нехай не виступить сльоза твоя.
- ¹⁷ Стогни собі тихо, жалоби по померлих не роби, прикрасу голови своєї обвий на себе, а взуття своє взуй на ноги свої, і не закривай вусів, і не їж жалобного хліба.
- ¹⁸ І говорив я до народу рано, а ввечері померла мені жінка... І зробив я рано, як наказано мені.
- ¹⁹ І сказав мені той народ: Чи не розповіси нам, що це нам таке, що ти робиш?
- ²⁰ І я їм сказав: Було мені слово Господнє таке:
- ²¹ Скажи Ізраїлевому дому: Так говорить Господь Бог: Ось Я збезчещу святиню Мою, опору вашої сили, утіху ваших очей та любе вашій душі. А ваші сини та ваші дочки, що ви покинули їх, попадають від меча...
- ²² І ви зробите, як зробив я: вусів не закриєте, і хліба жалобного не будете їсти...
- ²³ А прикраси ваші будуть на ваших головах, і взуття ваше на ваших ногах, не будете голосити, і не будете плакати, а будете сохнути через свої гріхи, і будете стогнати один до одного...
- ²⁴ І стане Єзекїіль вам за знака: усе, що робив він, будете робити і ви. І коли те прийде, то пізнаєте ви, що Я Господь Бог.
- ²⁵ А ти, сину людський, того дня, коли візьму від них їхню силу, радість пишноти їхньої, утіху очей їхніх, прагнення їхньої душі, їхніх синів та дочок їхніх,
- ²⁶ того дня прийде до тебе врятований, щоб сповістити про це в твої вуха.
- ²⁷ Цього дня відкриються твої уста разом з цим урятованим, і будеш говорити, і не будеш уже німий, і станеш для них знаком. І пізнають, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 25

І було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, зверни своє обличчя до Аммонових синів, і пророкуй на них.
- ³ І скажеш Аммоновим синам: Послухайте слова Господа Бога: Так говорить Господь Бог: За те, що ти говориш Ага! про Мою святиню, бо вона збезчещена, і про Ізраїлеву землю, бо спустошена, і про Юдин дім, бо пішов у полон,
- ⁴ тому ось Я дам тебе синам сходу на спадок, і поставлять вони в тебе шатра свої, і зроблять у тебе місця свого пробування. Вони будуть їсти твій плід, і вони будуть пити твоє молоко.

- ⁵ І дам я Раббу на стайню для верблюдів, а Аммонових синів на лігво отари, і ви пізнаєте, що Я Господь!
- ⁶ Бо так Господь Бог промовляє: За твоє плескання рукою, і твоє тупотіння ногою, і що в душі тишишся ти всією своєю погордою до Ізраїлевої землі,
- ⁷ тому ось Я витягну Свою руку на тебе, і дам тебе на здобич для народів, і витну тебе з народів, і вигублю тебе з країв, знищу тебе, і пізнаєш, що Я Господь!
- ⁸ Так сказав Господь Бог: За те, що Моав та Сеїр говорять: Ось Юдин дім як усі народи,
- ⁹ тому ось Я відкрию Моавове збіччя від міст, від його міст, від його кінця, пишноту землі: Бен-Гаєшімот, Баал-Меон аж до Кір'ятаїму.
- ¹⁰ Я дам його на спадок для синів сходу разом з синами Аммоновими, щоб не згадувались Аммонові сини серед народів.
- ¹¹ А над Моавом зроблю присуди, і пізнають вони, що Я Господь!
- ¹² Так говорить Господь Бог: За те, що Едом мстився мстою над Юдиним домом, і тяжко грішили, через те, що мстилися над ними,
- ¹³ тому так говорить Господь Бог: І витягну Я руку Свою на Едома, і витну з нього людину й скотину, і вчиню його руїною, від Теману й аж до Дедану вони попадають від меча!
- ¹⁴ І дам Я Свою помсту над Едомом у руку Мого народу Ізраїля, і вчиню в Едомі за гнівом Своїм, за лютістю Своєю, і зазнають вони Моєї помсти, говорить Господь Бог!
- ¹⁵ Так говорить Господь Бог: За те, що филистимляни чинили в помсті, і мстилися мстою через погорду в душі, щоб нищити в вічній ненависті,
- ¹⁶ тому так говорить Господь Бог: Ось Я витягну Свою руку на филистимлян, і витну керетян, і вигублю останок морського берега,
- ¹⁷ і вчиню над ними жорстокі помсти лютими карами. І пізнають вони, що Я Господь, коли Я вчиню Свою помсту серед них!

РОЗДІЛ: 26

І сталося одинадцятого року, першого дня місяця, було слово Господнє до мене таке:

- ² Сину людський, за те, що Тир говорить на Єрусалим: Ага! зламалися це двері народів, він звертається до мене, і я насичуся, бо він знищений,
- ³ тому так говорить Господь Бог: Ось Я на тебе, Тире, і підйму на тебе багато народів, як море підіймає свої хвилі...
- ⁴ І понищать вони мури Тиру, і повалять башти його, і вимету з нього порох його, і оберну його на голу скелю...
- ⁵ Він буде серед моря місцем розтягнення неводу, бо Я сказав це, говорить Господь Бог, і стане він за здобич для народів,
- ⁶ а його дочки, що на полі, будуть побиті мечем, і пізнають вони, що Я Господь!
- ⁷ Бо так говорить Господь Бог: Ось Я спроваджу до Тиру Навуходоносора, вавилонського царя, з півночі, царя над царями, з конем і колесницею та з верхівцями, і з ними натовп, і численний народ.
- ⁸ Він позабиває на полі дочок твоїх мечем, і зробить на тебе башту, і насипле на тебе вала, і поставить проти тебе щита...
- ⁹ І дасть муролома на мури твої, і порозбиває мечами своїми він башти твої!

- 10** Від надміру коней його закриє тебе їхня курява, від цокоту вершника, колеса та колесниці затремтять твої мури, як буде він входити в брами твої, як входять до міста з розламаним муром...
- 11** Копитами коней своїх він потопче усі твої вулиці, позабиває мечем твій народ, і на землю попадають пам'ятники твоєї могутності...
- 12** І вони розграбують багатство твоє, і пограбують товари твої, і порозвалюють мури твої, і порозбивають доми твої пишні, а каміння твоє, і дерева твої, і навіть твій порох вони поскидають у воду!...
- 13** І Я припиню розлягання пісень твоїх, і бренькіт гусел твоїх більше чутий не буде...
- 14** І зроблю тебе голою скелею, станеш місцем розтягнення сітки, і більше не будеш збудований, бо я, Господь, це сказав, Господь Бог промовляє!
- 15** Отак Господь Бог промовляє до Тиру: Чи ж від шуму падіння твого, коли будуть стогнати ранені, коли забиватимуть посеред тебе, не затремтять острови?
- 16** І всі князі моря посходять із тронів своїх, і поздіймають вони свої мантиї, і постягають свої кольорові одежі, і зодягнуться страхом, посідають на землю, і будуть тремтіти щохвили, і стовпом постають над тобою...
- 17** І пісню жалобну про тебе вони заспівають, і скажуть тобі: Як загинуло ти, як одірване ти від морів, славне місто, що сильним на морі було, воно й його мешканці, що наводили страх свій на всіх його мешканців!
- 18** Тепер затремтять острови в дні упадку твого, і жахнуться всі ті острови, що на морі, твоєю загубою...
- 19** Бо так Господь Бог промовляє: Коли Я тебе оберну на спустошене місто, немов ті міста, що вони не замешкані, коли підйму Я безодню на тебе, і велика вода тебе вкриє,
- 20** то знижу тебе разом з тими, що сходять в могилу, до предавнього люду, і в підземній землі осаджу я тебе, як руїни відвічні, із тими, що сходять в могилу, щоб ізнову ти не заселився, і в країні живих більш не жив!...
- 21** За пострах тебе учиню, і не буде тебе, і будуть шукати тебе, та вже більше не знайдуть навіки, говорить оце Господь Бог!

РОЗДІЛ: 27

1 було мені слово Господнє таке:

- 2** А ти, сину людський, здійми пісню жалобну про Тир!
- 3** І скажеш до Тиру: Ти, що при входах морських пробуваєш, що торгуєш з народами на численних островах: Так говорить Господь Бог: Тире, ти сказав: я то корона краси!
- 4** У серці морів границі твої; будівничі твої довершили твою красу!
- 5** З кипарису з Сеніру вони збудували для тебе всі дошки подвійні, взяли кедра з Ливану, щоб щоглу зробити на тобі.
- 6** З башанських дубів твої весла зробили, твій поклад зробили із кости слонової, із смереки з островів тих Кітійських.
- 7** Сорокати з Єгипту віссон був вітрилом твоїм, щоб за прапора бути тобі; блакить та пурпура з островів Еліші стали твоїм покриттям.
- 8** Мешканці Сидону й Арваду були веслярами тобі, мудреці твої, Тире, у тебе були, вони мореплавці твої.
- 9** Старші із Гевалу й його мудреці були в тебе за тих, що латали проломи твої. Всі

морські кораблі й мореплавці їхні в тебе були, щоб міняти крам твій.

10 Перс, і Луд, і Пут були в війську твоїм вояками твоїми, вішали в тебе щита та шолома, вони то давали тобі пишноту.

11 Синове Арваду та військо твоє навколо на мурах твоїх, а Ґаммадеї на баштах твоїх пробували, щити свої вішали навколо на мурах твоїх, вони довершили окрасу твою.

12 Таршіш був для тебе купцем через многоту багатства усякого; сріблом, залізом, циною й оливом платили вони за крам твій.

13 Яван, Тувал та Мешех це купці твої, людську душу та мідяні речі давали вони за замінний крам твій.

14 З дому Тоґарми давали коні, і верхівців, і мулів за крам твій.

15 Синове Дедану твої покупці; численні острови торгували з тобою, рогами слонової кости й гебановим деревом звертали данину твою.

16 Арам твій купець через многість виробів твоїх; рубин, пурпур, і квітчасту тканину, і віссон, і коралі та дорогоцінний камінь давали тобі за крам твій.

17 Юда й Ізраїлів Край це купці твої; пшеницю з Мінніту, солодощі, і мед, і оливу й бальзам давали вони за замінний крам твій.

18 Дамаск твій купець через многість виробів твоїх, через многість багатства усякого, вином із Хелбону та білою вовною.

19 Ведан та Яван із Уззалу давали тобі за крам залізо оброблене, бальзам та очерет, було це замінним крамом твоїм.

20 Дедан твій купець килимками до сідел при їждженні.

21 Арабія та всі кедарські князі покупці це твоєї руки; ягнятами, і баранами, і козлами, ними торгівля твоя.

22 Купці Шеви й Рами покупці це твої, коштовним бальзамом, і дорогим усіляким камінням та злотом давали вони за товар твій.

23 Харан, і Ханне, і Еден, купці Шеви, Ашшур та Кілмад це твої покупці.

24 Це твої покупці коштовним убранням: покривалами блакитними, і квітчастими, і багатокольоровими тканими виробами, міцними шнурами пов'язаними за крам твій.

25 Кораблі із Таршішу твої каравани, для краму твого замінного, і став ти багатим, і став дуже славним у серці морів.

26 На воду велику тебе завели твої веслярі, і в серці морів східній вітер розіб'є тебе.

27 Багатство твоє та крам твій, і вироби твої замінні, мореплавці твої і твої щоглярі, ті, що латають пробої твої, і ті, що міняють замінний крам твій, і всі твої вояки, які в тебе, і всі збори твої, що серед тебе, попадають в серці морів в дні упадку твого!

28 На лемент твоїх щоглярів затремтять вали морські,

29 і посходять з своїх кораблів усі веслярі, мореплавці, всі морські щоглярі, на землі постають.

30 І заголосять за тебе вони тужним голосом, і кричатимуть гірко, і свої голови порохом пообсипають, у попелі будуть качатись!

31 І зроблять собі ради тебе жалобную лисину, і себе опережуть веретами, і плакатимуть за тобою в гіркоті душі гірким голосінням....

32 І пісню жалоби сини їхні здіймуть про тебе, і над тобою співатимуть жалібно: Хто інший, як Тир, посередині моря зруйнований?

33 Коли припливали вироби твої із морів, насищав ти численні народи; многоту багатства твого та виробів замінних твоїх ти збагачував земських царів!

³⁴ Тепер же, коли ти розбитий на морі, у водних глибинах, то замінний виріб твоїй і всі збори твої серед тебе попадали...

³⁵ Над тобою стовпіють усі остров'яни, а їхні царі затремтіли від жаху, засльозилися їхні обличчя!

³⁶ Купці серед народів глузливо свистять над тобою, ти пострахом став, і не буде навіки тебе!...

РОЗДІЛ: 28

I було мені слово Господнє таке:

² Сину людський, скажи князеві Тиру: Так говорить Господь Бог: за те, що повищилось серце твоє й ти сказав: Я Бог, сиджу на Божому престолі в серці морів, а ти тільки людина, а не Бог, хоч ставив своє серце нарівні з серцем Божим...

³ Ось ти мудріший від Даниїла, кожен мудрець не прилучиться до тебе.

⁴ Своєю мудрістю та своїм розумом набув ти собі багатство, і назгромадив золота та срібла в скарбницях своїх.

⁵ Великою своєю мудрістю та торгівлею свою помножив ти багатство своє, і повищилось твоє серце багатством своїм!

⁶ Тому так говорить Господь Бог: За те, що ти ставиш своє серце нарівні з серцем Божим,

⁷ тому ось Я спроваджу на тебе чужих, насильників поміж народами, і вони повитягають мечі свої на красу твоєї мудрости, і зневажають красу твою.

⁸ Вони скинуть тебе в могилу, і помреш ти смертю пробитого в серці морів.

⁹ Чи справді ти скажеш: Я бог! перед убивником своїм, а ти ж тільки людина, а не Бог, у руці тих, що зневажають тебе?

¹⁰ Ти помреш смертю необрізанців, від руки чужих, бо Я це сказав, говорить Господь Бог!

¹¹ I було мені слово Господнє таке:

¹² Сину людський, здійми жалобну пісню на тирського царя, та й скажеш йому: Так говорить Господь Бог: Ти печать досконалости, повен мудрости, і корона краси.

¹³ Ти пробував ув Едені, садку Божому: усякий дорогий камінь на одязі твоїй: карнеоль, топаз і яспіс, хризоліт, согам, і онікс, сапфір, рубін і смарагд, і золото; знаряддя бубнів твоїх та сопілок твоїх були в тебе що дня, коли був ти створений, були вони наготовлені.

¹⁴ Ти помазаний Херувим хоронитель, і Я дав тебе на святу гору Божу, ти ходив посеред огнистого каміння.

¹⁵ Ти був бездоганний у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість.

¹⁶ Через велику торгівлю твою твоє нутро переповнилось насиллям, і ти прогрішив. Тому Я зневажив тебе, щоб не був ти на Божій горі, і погубив тебе, хоронителю Херувиме, з середини огнистого каміння.

¹⁷ Стало високим твоє серце через красу твою, ти занапастив свою мудрість через свою красу. Кинув Я тебе на землю, дав тебе перед царями, щоб дивились на тебе.

¹⁸ Многотою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. I вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе.

- 19** Усі, хто знає тебе серед народів, оstownпiють над тобою; ти пострахом станеш, і не буде тебе аж навіки!...
- 20** І було мені слово Господнє таке:
- 21** Сину людський, зверни своє обличчя до Сидону, і пророкуй на нього,
- 22** та й скажеш: так говорить Господь Бог: Ось Я на тебе, Сидоне, і буду шанований серед тебе, і пізнають, що Я Господь, коли робитиму на нього присуди, і коли покажу Свою святість серед нього.
- 23** І пошлю на нього моровицю та кров на його вулиці, і впаде серед нього пробитий, що прийде на нього знавкола, і пізнають, що Я Господь.
- 24** І не буде вже для Ізраїлевого дому колючої тернини та будяччя, що приносить біль зо всіх їхніх околиць, що погорджують ними, і пізнають вони, що Я Господь Бог.
- 25** Так говорить Господь Бог: Коли Я позбираю Ізраїлів дім із народів, між якими вони розпорошені, то Я покажу на ньому Свою святість на очах народів, і вони осядуть на землі своїй, яку Я дав Своєму рабові Якову.
- 26** І осядуть вони на ній безпечно, і будуватимуть доми та садитимуть виноградники, і будуть сидіти безпечно, коли Я чинитиму присуди на всіх тих, що погорджують ними з їхнього довкілля. І пізнають вони, що Я Господь, їхній Бог!

РОЗДІЛ: 29

3 а десятого року, десятого місяця, дванадцятого дня місяця, було мені слово Господнє таке:

- 2** Сину людський, зверни своє обличчя до фараона, єгипетського царя, і пророкуй на нього та на весь Єгипет.
- 3** Говори та й скажеш: Так говорить Господь Бог: Ось Я на тебе, фараоне, царю єгипетський, крокодиле великий, що лежиш серед своїх рік, що говориш: Моя річка моя, і я утворив її для себе!
- 4** І вкладу гачки в щелепи твої, і поприліплюю рибу твоїх річок до твоєї луски, і підйму тебе з середини твоїх річок, і всі риби твоїх річок поприліплюються до твоєї луски!
- 5** І вирву тебе й кину в пустиню, тебе та всі риби річок твоїх; ти впадеш на поверхні поля, не будеш згромаджений і не будеш позбираний, для земної звірини та для птаства небесного дам Я на їжу тебе...
- 6** І пізнають усі мешканці Єгипту, що Я Господь, бо вони були для Ізраїлевого дому очеретяною палицею.
- 7** Коли вони хапались за тебе долонею, ти ламався й роздирав їм усе рамено; а коли вони опиралися на тебе, ти ламався й чинив, що їм тряслися всі стегна.
- 8** Тому так говорить Господь Бог: Ось Я наведу на тебе меча, і витну з-між тебе людину й скотину.
- 9** І стане єгипетський край спустошенням та руїною, і пізнають вони, що Я Господь, за те, що він говорив: Річка моя, і то я її утворив!
- 10** Тому ось Я проти тебе та проти річок твоїх, і оберну єгипетський край на поруйновані руїни, на спустошення від Міґдолу аж до Севене, і аж до границі Етіопії,
- 11** не перейде по ньому нога людська, і нога звірини не перейде по ньому, і не буде він замешканий сорок років...
- 12** І оберну Я єгипетський край на спустошення серед спустошених країв, а його міста

серед поруйнованих міст будуть спустошенням сорок років, і розпорошу Єгипет серед народів, і порозсипаю їх по краях...

13 Бо так говорить Господь Бог: Наприкінці сорока років позбираю Єгипет з-між народів, де вони були розпорошені.

14 І верну долю Єгипту, і верну їх до краю Патрос, до краю їхнього походження, і вони будуть там царством слабим.

15 З-поміж царств воно буде найнижче, і не підійметься вже понад народами, і поменшу їх, щоб не панували над народами.

16 І не буде вже воно для Ізраїлевого дому надією, яка пригадувала б беззаконня, коли вони, зверталися до нього. І пізнають вони що Я Господь Бог!

17 І сталося за двадцятого й сьомого року, першого місяця, першого дня місяця, було мені слово Господнє таке:

18 Сину людський, Навуходоносор, цар вавилонський, змусив своє військо робити велику працю проти Тиру. Кожна голова вилисіла, і всяке рамено витерте, та нема нагороди ані йому, ані війську його від Тиру за ту працю, яку він робив проти нього.

19 Тому так говорить Господь Бог: Ось Я дам Навуходоносорові, цареві вавилонському, єгипетську землю, і він забере багатство її, і ограбує грабунком її, і забере її здобиччу, і вона стане нагородою для війська його.

20 За працю його, яку він робив у ній, Я даю йому єгипетську землю, бо вони це зробили Мені, говорить Господь Бог.

21 Того дня вирощу рога Ізраїлевого домові, а тобі відкрию уста серед них. І вони пізнають, що Я Господь.

РОЗДІЛ: 30

1 було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, пророкуй, і скажеш: Так говорить Господь Бог: Голосіть Ой! цього дня!

3 Бо близький день, і близький день Господній, день хмарний, настає час народів!

4 І прийде меч на Єгипет, і буде тремтіння в Етіопії, коли будуть падати забиті в Єгипті, і заберуть багатство його, і будуть розбиті основи його.

5 Куш, і Пут, і Луд, і ввесь помішаний народ, і Кув, і сини землі заповіту попадають з ними від меча.

6 Так говорить Господь: І попадають підпори Єгипту, і так упаде гординя сили його, від Міг'долу аж до Севене, від меча попадають у нього, говорить Господь Бог.

7 І буде він спустошений серед попустошених країв, а міста його будуть серед міст поруйнованих.

8 І пізнають вони, що Я Господь, коли Я дам огонь на Єгипет, і будуть поторощені всі, хто йому помагає.

9 Того дня повиходять посланці з-перед Мого лиця на кораблях, щоб налякати безпечну Етіопію, і буде через них жах, як у день Єгипту, бо це ось надходить!

10 Так говорить Господь Бог: І Я зроблю кінець єгипетському многолюдству рукою Навуходоносора, вавилонського царя.

11 Він та народ його з ним, насильники людей, будуть спроваджені знищити землю, і вони повитягують мечі свої на Єгипет, і наповнять край побитими!

12 І оберну Я річки на суходіл, і передам землю в руку злочинців, і спустошу край та

все, що в ньому, рукою чужих. Я, Господь, це сказав!

13 Так говорить Господь Бог: І повигублюю божків, і зроблю кінець бовванам з Нофу, і не буде вже князів в єгипетському краї, і дам пострах на єгипетську землю.

14 І Патрос спустошу, і дам огонь у Цоан, і буду виконувати присуди в Но.

15 І виллю Я гнів Свій на Сіна, твердиню єгипетську, і витну многолюдство Но.

16 І пошлю Я огонь на Єгипет, сильно буде корчитись Сін, а Но буде проламаний, а на Ноф нападуть вороги вдень.

17 Юнаки Авену та Пі-Весету попадають від меча, а інші підуть у полон.

18 А в Тахпанхесі потемніє день, коли Я ламатиму там єгипетські ярма, і скінчиться в ньому пиха сили його. Самого його хмара закриє, а його дочки підуть у полон...

19 І буду виконувати присуди над Єгиптом, і вони пізнають, що Я Господь!

20 І сталося, за одинадцятого року, першого місяця, сьомого дня місяця, було мені слово Господнє таке:

21 Сину людський, Я зламав рамено фараона, єгипетського царя, і ось воно не буде перев'язане, щоб дати ліки, щоб покласти пов'язку, щоб обвинути його, і щоб зміцнити його вхопитися за меча.

22 Тому так говорить Господь Бог: Ось Я на фараона, єгипетського царя, і поламаю рамена його, те дуже та те зламане, і викину меча з його руки.

23 І розпорошу Єгипет серед народів, і порозсипаю їх по краях.

24 І зміцню рамена вавилонського царя, і дам меча Свого в його руку, і зламаю Я фараонові рамена, і він буде стогнати стогоном проколеного перед ним.

25 І зміцню Я рамена вавилонського царя, а фараонові рамена опадуть. І пізнають вони, що Я Господь, коли Я дам Свого меча в руку вавилонського царя, і простягну його на єгипетську землю.

26 І розпорошу Єгипет серед народів, і порозсипаю їх по краях. І пізнають вони, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 31

1 сталося за одинадцятого року, третього місяця, першого дня місяця, було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, скажи фараонові, цареві єгипетському, та до його многолюдства: До кого ти вподоблюєшся в своїй величі?

3 Ось Ашшур, кедр на Ливані, з прекрасними галузками, з тінистою гущавиною, і високорослий, і аж між хмарами буде верховіття його.

4 Води його виховали, безодня його викохала, він річки свої попровадив навколо свого насадження, а канали свої посилав до всіх дерев польових.

5 Тому його зріст став вищий від усіх польових дерев, і помножилися галузки його, і від великої води його віття повидовжувалось, коли вигнався він.

6 В його віттях кублилося все птаство небесне, а під його галузками родилася всяка польова звірина, а в його тіні сиділи всі численні народи.

7 І був він уродливий висотою свого зросту, довготою галузок своїх, бо його корінь був при великих водах.

8 Кедри в Божому садку не були рівні йому, кипариси не були подібні до галузок його, а платани не були, як його віття. Жодне дерево в Божому садку не було подібне до нього красою своєю!

- ⁹ Я оздобив його ряснотою галузок його, і йому заздрили всі еденські дерева, що в Божому садку.
- ¹⁰ Тому так сказав Господь Бог: За те, що ти повищився зростом, і дав верховіття своє аж між хмари, і повищилося серце його, коли він став високим,
- ¹¹ то дай його в руку сильного з народів, він конче зробить йому за його беззаконня, за це Я вигнав його!
- ¹² І витяли його чужі, насильники народів, і повідкидали його. На гори й на всі долини попадали галузки його, і було поламане віття його по всіх потоках землі, а всі народи землі повиходили з тіні його й покинули його.
- ¹³ Над його руїнами пробувало все небесне птаство, а при галуззях його була всяка польова звірина,
- ¹⁴ щоб не повищувалися своїм зростом усі дерева при воді, і не давали свого верховіття поміж хмари, і не ставали у своїй величі сильні між ними, що п'ють воду, бо всі вони віддані смерті до підземного краю серед людських синів, до тих, хто сходить до могили.
- ¹⁵ Так говорить Господь Бог: Того дня, коли він зійшов до шеолу, учинив Я жалобу, закрив над ними безодню, затримав його річки, і була стримана велика вода, і затемнив над ним Лівана, а всі польові дерева помліли над ним.
- ¹⁶ Від гуку упадку його Я вчинив тремтячими народи, коли Я знизив його до шеолу з тими, що сходять до гробу. І потішилися в підземному краї всі еденські дерева, добірне та добре Ливанське, всі, що п'ють воду.
- ¹⁷ Також вони зійшли з ними до шеолу, до побитих мечем, що сиділи, як його помічники, в його тіні серед народів.
- ¹⁸ До кого став ти так подібний у славі та в великості серед еденських дерев? І будеш ти знижений з еденськими деревами до підземного краю, посеред необрізанців будеш лежати з пробитими мечем. Це фараон та все многолюдство його, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 32

І сталося за дванадцятого року, дванадцятого місяця, третього дня місяця, було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, здійми пісню жалобную на фараона, єгипетського царя, та й скажеш йому: Левчукові з народів подібний ти був, а тепер ти мов морська потвора, виприскуєш воду по ріках своїх, і скаламучуєш воду ногами своїми, болотиш ти їхні річки!
- ³ Отак Господь Бог промовляє: Але сітку Свою розтягну Я на тебе через збори численних народів, і тебе Своїм неводом витягну!
- ⁴ І викину зразу на землю тебе, і кину тебе Я на поле широкі, і над тобою спочине всяке птаство небесне, і тобою насичу звірину всієї землі...
- ⁵ І дам твоє м'ясо на гори, а трупом твоїм Я долини наповню...
- ⁶ І землю, де пливаєш ти, аж до гір напою її кров'ю твоєю, тобою наповняться річища...
- ⁷ А коли Я тебе погашу, то небо закрию, а зорі його позатемнюю, сонце хмарою вкрию його, а місяць не буде світити свого світла...
- ⁸ Всі світила, що світять на небі, позатемнюю їх над тобою, і дам темноту понад краєм твоїм, говорить Господь Бог!

- ⁹ І занепокою Я серце численних народів, коли вість рознесу про руїну твою між народами аж до країв, яких ти не знав.
- ¹⁰ І остовпіють численні народи з-за тебе, а їхні царі затремтять через тебе в страху, як буду махати мечем Своїм Я перед їхнім обличчям, і тремтітиме кожен щохвилі за душу свою в дні упадку твого...
- ¹¹ Бо так Господь Бог промовляє: Меч царя вавилонського прийде на тебе!
- ¹² Мечами хоробрих Я порозкидаю твоє многолюдство. Усі вони насильники народів, і гордість Єгипту понищать вони, і все многолюдство його буде вигублене...
- ¹³ І вигублю весь його скот при водах великих, і не буде вже їх каламутити людська нога, і копито скотини не буде вже їх каламутити.
- ¹⁴ Тоді їхні води очищу, а їхні річки попроваджу, неначе оливу, говорить Господь Бог.
- ¹⁵ Коли оберну Я єгипетський край на спустошення, і край опустошений буде від усього, що в нім, коли Я поб'ю всіх тих, що замешкують в ньому, то пізнають вони, що Я то Господь!...
- ¹⁶ Оце пісня жалобна, і будуть жалобно співати її, дочки народів будуть співати жалобно її, про Єгипет та про все многолюдство його будуть жалобно співати її, говорить Господь Бог.
- ¹⁷ І сталося за дванадцятого року, п'ятнадцятого дня місяця, було мені слово Господнє таке:
- ¹⁸ Сину людський, жалобно заголоси про многолюдство Єгипту, і скинь його, його та дочок потужних народів до підземного краю із тими, хто сходить в могилу!
- ¹⁹ Від кого ти став приємніший? Зійди й покладись з необрізаннями!
- ²⁰ Попадають серед пробитих мечем, меч даний на те, із ним ляжуть його всі народи...
- ²¹ Будуть йому говорити сильніші з хоробрих з-посеред шеолу із помічниками: Посходили, полягали ці необрізання, побиті мечем:
- ²² Там Ашшур і всі збори його, навколо нього гроби його, всі побиті вони, від меча всі попадали,
- ²³ що були його гроби найглибше в могилі, і був його полк біля гробу його, всі побиті вони, від меча всі попадали, що ширили жах по краю живих...
- ²⁴ Там Елам та весь натовп його коло гробу його, всі побиті вони, від меча всі попадали, що зійшли необрізаннями до підземного краю, що ширили жах свій по краю живих, і понесли ганьбу свою з тими, хто сходить в могилу...
- ²⁵ Дали йому ложе посеред побитих зо всім многолюдством його, гроби його коло нього, всі вони необрізання, побиті мечем, бо ширили жах свій по краю живих і понесли ганьбу свою з тими, хто сходить в могилу, посеред побитих покладений він...
- ²⁶ Там Мешех, Тувал та все многолюдство його, гроби його коло нього, всі вони необрізання, побиті мечем, бо ширили жах свій по краю живих...
- ²⁷ І не будуть лежати із лицарями, що попадали із необрізання, що зійшли до шеолу з військовим знаряддям своїм, і поклали свої мечі під свої голови, і їхня провина на їхніх костях, бо жах перед лицарями був у краї живих,
- ²⁸ а ти розпорошений між необрізаннями, і поляжеш із тими, хто побитий мечем...
- ²⁹ Там Едом, і царі його, і князі всі його, що при всій своїй силі були зложені з побитими мечами, вони ляжуть з необрізаннями та з тими, хто сходить в могилу...
- ³⁰ Там північні князі, всі вони й всі сидоняни, що посходили разом з побитими, хоч був жах від їхньої міці, були посоромлені, і полягали вони, необрізання, з побитими

мечем, і свою ганьбу понесли із тими, хто сходить в могилу...

31 Фараон їх побачить, і потішиться всім многолюдством своїм, мечем побитий фараон та все його військо, говорить Господь Бог!...

32 Бо поширю Я жах Свій на землю живих, і буде покладений серед необрізанців з побитими мечем фараон та усе многолюдство його, говорить Господь Бог!

РОЗДІЛ: 33

1 було мені слово Господнє таке:

2 Сину людський, говори синам свого народу, та й скажеш до них: Коли б Я спровадив на який край меча, і взяв би народ цього краю одного чоловіка з-поміж себе, і поставив би його собі вартовим,

3 і коли б він побачив меча, що йде на цей край, і засурмив би в сурму, й остеріг народ,

4 і почув би хто голос сурми, та не був би обережний, і прийшов би меч та й захопив би його, то кров його на голові його буде!

5 Голос сурми він чув, та не був обережний, кров його буде на ньому, а він, коли б був обережний, урятував би свою душу.

6 А той вартовий, коли б побачив меча, що йде, і не засурмив би в сурму, а народ не був би обережний, і прийшов би меч, і захопив би одного з них, то він був би узятий за гріх свій, а його кров Я жадаю з руки вартового.

7 А ти, сину людський, Я дав тебе вартовим для Ізраїлевого дому, і ти почуєш з уст Моїх слово, й остережеш їх від Мене.

8 Коли б Я сказав до безбожного: Безбожнику, ти конче помреш!, а ти не говорив би, щоб остерегти безбожного від дороги його, то він, несправедливий, помре за свій гріх, а його кров Я вимагатиму з твоєї руки.

9 А ти, коли остережеш несправедливого від дороги його, щоб вернувся з неї, і він не вернеться з своєї дороги, він помре за гріх свій, а ти душу свою врятував.

10 А ти, сину людський, скажи до Ізраїлевого дому: Ви кажете так, говорячи: Коли наші провини та наші гріхи на нас, і через них ми гинемо, то як будемо жити?

11 Скажи їм Як живий Я, говорить Господь Бог, не прагну смерті несправедливого, а тільки щоб вернути несправедливого з дороги його, і буде він жити! Наверніться, наверніться з ваших злих доріг, і нащо вам умирати, доме Ізраїлів?

12 А ти, сину людський, скажи до синів свого народу: Справедливість справедливого не врятує його в дні гріха його, а несправедливість несправедливого не спіткнеться він об неї в дні навернення від своєї несправедливості, а справедливий не зможе жити в ній в дні свого гріха.

13 Коли Я скажу справедливому: Буде конче він жити, а він надіявся б на свою справедливість, та робив би кривду, то вся його справедливість не буде згадана, і за кривду свою, що зробив, він помре!

14 А коли Я скажу до несправедливого: Конче помреш ти, а він навернеться від свого гріха, і робитиме право та справедливість:

15 заставу поверне несправедливий, грабунок відшкодує, ходитиме уставами життя, щоб не чинити кривди, то конче буде він жити, не помре!

16 Усі гріхи його, які він нагрішив, не будуть йому згадані, право та справедливість робив він, конче буде він жити!

- 17** І кажуть сини твого народу: Несправедлива Господня дорога! тоді як несправедлива їхня власна дорога.
- 18** Коли справедливий відвернеться від своєї справедливости, і робитиме кривду, то помре він за те!
- 19** А коли несправедливий відвернеться від своєї несправедливости, і чинитиме право та справедливість, то на них він буде жити!
- 20** А ви кажете: Несправедлива Господня дорога! Кожного з вас Я буду судити, Ізраїлів dome, за його дорогами!
- 21** І сталося за дванадцятого року, десятого місяця, п'ятого дня місяця від нашого вигнання, прийшов був до мене втікач з Єрусалиму, говорячи: Побите це місто!...
- 22** А Господня рука була прийшла до мене ввечорі перед приходом цього втікача, і Він відкрив мої уста, поки прийшов той до мене вранці. І були відкриті мої уста, і не був уже я більше німий!
- 23** І було мені слово Господнє таке:
- 24** Сину людський, мешканці цих руїн на Ізраїлевій землі говорять так: Авраам був один, та проте посів цей Край, а нас багато, нам даний цей Край на спадщину!
- 25** Тому скажи їм: Так сказав Господь Бог: Ви на крові їсте, а свої очі зводите до бовванів своїх, і кров проливаєте, і цей Край посядете ви?
- 26** Ви спираєтесь на свого меча, робите гидоту, і кожен безчестить жінку свого ближнього, і цей Край посядете ви?
- 27** Так скажеш до них: Так говорить Господь Бог: Як живий Я, ті, хто в руїнах, попадають від меча, а той, хто на широких полі, того віддам звірині, щоб пожерла його, а ті, хто в твердинях та в печерах, помруть від моровиці!
- 28** І оберну Я цей Край на спустошення та на сплюндрування, і скінчиться пиха сили його, і опустошіють Ізраїлеві гори, так що не буде й перехожого...
- 29** І пізнають вони, що Я Господь, коли Я оберну цей Край на спустошення та на сплюндрування за всі їхні гидоти, що зробили вони.
- 30** А ти, сину людський, сини твого народу умовляються про тебе при стінах і в дверях домів, і говорять один з одним, кожен зо своїм братом, кажучи: Увійдіть та послухайте, що це за слово, що виходить від Господа?
- 31** І прийдуть до тебе, як приходить народ, і сядуть перед тобою як Мій народ, і послухають твоїх слів, але їх не виконають, бо що приємне в устах їхніх, те вони зроблять, а серце їхнє ходить за захланністю їхньою.
- 32** І ось ти для них, як пісня кохання, красногосий і добрий грач, і вони слухають слова твої, але їх не виконують!
- 33** А коли оце прийде, ось воно вже приходить! то пізнають вони, що серед них був пророк.

РОЗДІЛ: 34

1 було мені слово Господнє таке:

- 2** Сину людський, пророкуй на Ізраїлевих пастирів, пророкуй та й скажеш до них, до тих пастирів: Так говорить Господь Бог: Горе Ізраїлевим пастирям, які пасуть самих себе! Хіба ж не отару повинні пасти пастирі?
- 3** Жир ви їсте, та вовну вдягаєте, ситу вівцю ріжете, але отари не пасете!
- 4** Слабих не зміцняєте, а хворої не лікуєте, і пораненої не перев'язуєте, сполошеної

не вертаєте, і загинулої не шукаєте, але пануєте над ними силою та жорстокістю!

5 І порозпорошувалися вони з браку пастиря, і стали за їжу для всякої польової звірини, і порозбігалися...

6 Блукає отара Моя по всіх горах та по всіх високих згір'ях, і по всій широкій землі розпорошена отара Моя, і немає нікого, хто турбувався б про них, і немає нікого, хто б їх шукав!...

7 Тому, пастирі, послухайте слова Господнього:

8 Як живий Я, говорить Господь Бог, за те, що отара Моя полишена на здобич, і стала отара Моя за їжу для всякої польової звірини через брак пастиря, і пастирі Мої не шукають Моєї отари, а себе самих пасуть пастирі Мої, а отари Моєї не пасуть,

9 тому, пастирі, послухайте слова Господнього:

10 Так говорить Господь Бог: Ось Я на тих пастирів, і зажадаю з їхньої руки отари Моєї, і відірву їх від пасіння отари, і ті пастирі не будуть уже пасти самих себе, й Я врятую Свою отару з їхніх уст, і вони не будуть їм за їжу.

11 Бо так Господь Бог промовляє: Ось Я Сам, і зажадаю отару Мою, і перегляну їх.

12 Як пастух переглядає своє стадо того дня, коли він серед своєї розпорошеної отари, так Я перегляну отару Свою, і врятую їх зо всіх тих місць, куди вони були розпорошені за хмарного та імлистого дня.

13 І випроваджу їх від народів, і позбираю їх із країв, і приведу їх до їхньої землі, і буду їх пасти на Ізраїлевих горах, при річищах та по всіх оселях Краю.

14 На пасовищі доброму пастиму їх, і на високих Ізраїлевих горах буде їхній випас, там вони будуть лежати на випасі доброму, і випасатимуть сите пасовище на Ізраїлевих горах!

15 Я буду пасти отару Свою, і Я їх покладу на спочинок, говорить Господь Бог.

16 Загинулу вівцю відшукаю, а сполошену поверну, а поранену перев'яжу, а хвору зміцню, а ситу та сильну погублю, буду пасти її правосуддям!

17 А ви, отаро Моя, так говорить Господь Бог: Ось Я буду судити між вівцею й вівцею, між бараном і козлами.

18 Чи мало вам того, що ви спасуєте хороше пасовище, а решту ваших пасовищ ви топчете своїми ногами? І воду чисту ви п'єте, а позосталу ногами своїми каламутите?

19 І отара Моя мусить випасати потоптане вашими ногами, і пити скаламучене вашими ногами!

20 Тому так Господь Бог промовляє до них: Ось Я Сам і розсуджу між вівцею ситою й між вівцею худюю.

21 За те, що ви боком і раменом попихаєте, і рогами вашими колете всіх слабих, аж поки не порозпорошуєте їх геть,

22 то Я спасу отару Свою, і вона не буде вже за здобич, і Я розсуджу між вівцею та вівцею!

23 І поставлю над ними одного пастиря, і він буде їх пасти, раба Мого Давида, він їх буде пасти, і він їм буде за пастиря!

24 А Я, Господь, буду їм Богом, а раб Мій Давид князем серед них. Я, Господь, це сказав!

25 І складу Я з ними заповіта миру, і прикінчу на землі злу звірину, і вони пробуватимуть в пустині безпечно, і будуть спати по лісах.

26 І вчиню їх та довілля Мого взгір'я благословенням, і спущу дощ в його часі, будуть це дощі благословенні.

- ²⁷ І польове дерево видасть свій плід, а земля видасть свій урожай, і будуть вони безпечні на своїй землі, і пізнають, що Я Господь, коли зламаю занози їхнього ярма, і врятую їх від руки тих, хто їх поневолив.
- ²⁸ І не будуть уже вони за здобич для народів, і звірина земна не жертиме їх, і будуть вони сидіти безпечно, і не буде нікого, хто б їх настрашив.
- ²⁹ І викохаю їм саджанця на славу, і не будуть вони вже забрані голодом із землі, і не понесуть уже ганьби народів.
- ³⁰ І пізнають вони, що Я Господь, Бог їхній, з ними, а вони народ Мій, дім Ізраїлів, говорить Господь Бог.
- ³¹ А ви отара Моя, отара Мого випасу, ви люди, а Я Бог ваш, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 35

І було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, зверни своє обличчя до гори Сеїр, і пророкуй на неї
- ³ та й скажеш їй: Так говорить Господь Бог: Ось Я на тебе, горо Сеїре, і витягну руку Свою на тебе, й оберну тебе на спустошення та на сплюндрування.
- ⁴ Міста твої оберну на руїну, а ти будеш спустошенням, і пізнаєте ви, що Я Господь!
- ⁵ За те, що ти маєш вічну ворожнечу, і валила Ізраїлевих синів через меч в часі їхнього нещастя, в часі загибелі кінцевої,
- ⁶ тому як живий Я, говорить Господь Бог, на кров оберну тебе, і кров буде гнати тебе. Отож кров ти зненавиділа, то кров буде гнати тебе!
- ⁷ Оберну Я гору Сеїр на спустошення та на сплюндрування, і витну з неї того, хто йде та вертається.
- ⁸ І наповню його гори трупами його! Згір'я твої й долини твої та всі твої річища, побиті мечем попадають у них!
- ⁹ На вічні руїни оберну Я тебе, а міста твої не заселяться, і пізнаєте ви, що Я Господь!
- ¹⁰ За те, що ти кажеш: Два ці народи, і два ці краї будуть мої, і ми посядемо те, де Господь був,
- ¹¹ тому, як живий Я, говорить Господь Бог, зроблю Я за гнівом твоїм та за заздрістю твоєю, які ти робив із своєї ненависти до них, і вони пізнають Мене, коли буду судити тебе.
- ¹² І пізнаєш ти, що Я Господь, чув усі образи твої, які ти казав на Ізраїлеві гори, говорячи: Вони опустошілі, дані нам на їжу!
- ¹³ І ви величалися проти Мене своїми устами, і збільшували проти Мене слова свої, Я це чув!
- ¹⁴ Так говорить Господь Бог: Коли буде радіти вся земля, тоді вчиню її тобі спустошенням!
- ¹⁵ Як радієш ти зо спадку Ізраїлевого дому через те, що опустошило воно, так зроблю Я й тобі. Спустошенням станеш, горо Сеїре, та весь Едом, увесь він, і пізнають вони, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 36

А ти, сину людський, пророкуй на Ізраїлеві гори, та й скажеш: Ізраїлеві гори, послухайте слова Господнього!

2 Так говорить Господь Бог: За те, що ворог говорить на вас Ага! і вічні пагірки стали вам за спадщину,

3 тому пророкуй та й скажеш: Так говорить Господь Бог: За те, що пустошено й топтано вас знавкола, щоб були ви спадком для останку народів, і були ви взяті на кінчик язика й на балаканину народу,

4 тому, Ізраїлеві гори, послухайте слова Господа Бога: Так говорить Господь Бог до гір та до згір'їв, до річищ та до долин, і до спустошених руїн, і до опущених міст, що стали за здобич та за посміховисько для решти тих народів, що навколо.

5 Так говорить Господь Бог: Поправді кажу, що огнем Своєї ревности говорив Я на решту тих народів та на весь Едом, що взяли собі Мій Край за спадок у радості всього серця, у погорді душі, щоб вигнати його на здобич.

6 Тому пророкуй на Ізраїлеву землю, та й скажеш до гір, до згір'їв, до річищ та до долин: Так говорить Господь Бог: Ось Я говорив у ревності Своєї та в гніві Своєму за те, що ви носили ганьбу народів.

7 Тому так говорить Господь Бог: Прирікаючи, Я підняв Свою руку, що ті люди, які навколо вас, вони понесуть свою ганьбу!

8 А ви, Ізраїлеві гори, розпустіть ваше віття, і будете приносити плід свій для Мого народу Ізраїля, бо вони зблизилися, щоб прийти.

9 Бо ось Я прийду до вас, і звернуся до вас, і ви будете оброблені та обсіяні.

10 І розмножу на вас людину, увесь Ізраїлів дім, усього його, і будуть заселені ці міста, а руїни будуть забудовані.

11 І розмножу на вас людину та скотину, і вони помножаться та розплодяться, і позаселюю вас, як за вашої давнини, і буду чинити вам краще, як за ваших початків, і ви пізнаєте, що Я Господь!

12 І попроваджу на вас людину, мій народ Ізраїлів, і вони посядуть тебе, і станеш ти їм на спадок, і не будеш уже більше позбавляти їх дітей.

13 Так говорить Господь Бог: За те, що говорять про вас: Ти їси людину, і позбавляєш народ свій дітей,

14 тому ти не будеш уже їсти людини, і більше не позбавиш свій народ дітей, говорить Господь Бог!

15 І не почуєш уже ти більше ганьби від поган, і наруги народів не будеш більше носити, і не вчиниш більше, щоб народ твій спотикався, говорить Господь Бог!

16 І було мені слово Господнє таке:

17 Сину людський, Ізраїлів дім вони жили на землі своїй, та й занечистили її своєю дорогою та своїми вчинками, як нечистість жінки в час нечистоти її стала їхня дорога перед Моїм лицем!

18 І вилив Я гнів Свій на них за ту кров, яку вилили вони на землю, та бовванами своїми занечистили її.

19 І розсіяв Я їх серед народів, і вони були розпорошені по країнах. За їхньою дорогою та за їхніми вчинками розсудив Я їх.

20 І коли прийшли вони до тих народів, куди поприходили, то зневажили святе Моє Ім'я, коли стали до них говорити: Вони народ Господа, та з землі Його повиходили!

21 І змилювався Я над Своїм святим Ім'ям, що його зневажив Ізраїлів дім серед

народів, куди вони поприходили.

22 Тому скажи до Ізраїлевого дому: Так говорить Господь Бог: Не для вас Я роблю це, Ізраїлів доме, а тільки для святого Свого Ймення, яке ви зневажили серед народів, куди ви поприходили.

23 І освячу Я велике Ім'я Своє, зневажене серед народів, що ви зневажили серед них, і пізнають ті люди, що Я Господь, говорить Господь Бог, коли Я покажу Свою святість серед вас на їхніх очах.

24 І візьму вас із тих народів, і позбираю вас зо всіх країв, і приведу вас до вашої землі.

25 І покроплю вас чистою водою, і станете чисті; зо всіх ваших нечистот і зо всіх ваших бовванів очищу вас.

26 І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті.

27 І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати.

28 І ви будете сидіти в Краю, якого Я дав вашим батькам, і будете Мені народом, а Я буду вам Богом!

29 І спасу вас від усіх ваших нечистот, і покличу збіжжя, і помножу його, і не дам на вас голоду.

30 І намножу плід дерева та врожай поля, щоб ви більше не набиралися сорому через голод між народами.

31 І згадаєте ви про ваші дороги лихі та про ваші вчинки, що не добрі, і будете бридитися самих себе за свої провини та за гідоти свої.

32 Не для вас Я це робитиму, говорить Господь Бог, нехай буде це вам відоме! Зашарійтеся та посоромтеся ваших доріг, Ізраїлів доме!

33 Так говорить Господь Бог: Того дня, коли Я очищу вас зо всіх ваших провин, то позаселю ці міста, і будуть забудовані руїни.

34 А спустошена земля буде оброблювана за те, що була спустошенням на очах кожного перехожого.

35 І скажуть: Цей опустошений Край став як той еденський садок, а ці міста, повалені й попустошені та поруйновані, тепер укріплені та замешкані!

36 І пізнають народи, які зостануться навколо вас, що Я, Господь, забудував поруйноване, засадив спустошене. Я, Господь, говорив це і зробив!

37 Так говорить Господь Бог: Ще на це прихилюся до Ізраїлевого дому, щоб зробити їм: помножу їх, як людську отару!

38 Як освячена отара, як отара Єрусалиму в його свята, такі будуть ці поруйновані міста, повні отари людської, і пізнають вони, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 37

Була надо мною Господня рука, і Дух Господній випровадив мене, і спинив мене серед долини, а вона повна кісток!

2 І Він обвів мене біля них навколо, аж ось їх дуже багато на поверхні долини, і ось вони стали дуже сухі!

3 І сказав Він мені: Сину людський, чи оживуть оці кісті? А я відказав: Господи Боже, Ти знаєш!

⁴ І сказав Він мені: Пророкуй про ці кості, та й скажеш до них: Сухі кості, послухайте слова Господнього!

⁵ Так говорить Господь Бог до цих кісток: Ось Я введу у вас духа і ви оживете!

⁶ І дам на вас жили, і виросте на вас тіло, і простягну на вас шкіру, і дам у вас духа, і ви оживете. І пізнаєте ви, що Я Господь!

⁷ І пророкував я, як наказано. І знявся шум, коли я пророкував, і ось гуркіт, а кості зближалися, кістка до кістки своєї.

⁸ І побачив я, аж ось на них жили, і виросло тіло, і була натягнена на них шкіра зверху, та духа не було в них.

⁹ І сказав Він мені: Пророкуй до духа, пророкуй, сину людський, та й скажеш до духа: Так говорить Господь Бог: Прилинь, духу, з чотирьох вітрів, і дихни на цих забитих, і нехай оживуть!

¹⁰ І я пророкував, як Він наказав був мені, і ввійшов у них дух, і вони ожили, і поставали на ноги свої, військо дуже-дуже велике!...

¹¹ І сказав Він мені: Сину людський, ці кості вони ввесь Ізраїлів дім. Ось вони кажуть: Повисихали наші кості, і загинула наша надія, нам кінець!

¹² Тому пророкуй та й скажеш до них: Так говорить Господь Бог: Ось Я повідчиняю ваші гроби, і позводжу вас із ваших гробів, мій народе, і введу вас до Ізраїлевої землі!

¹³ І пізнаєте ви, що Я Господь, коли Я повідчиняю ваші гроби, і коли позводжу вас із ваших гробів, Мій народе!

¹⁴ І дам Я в вас Свого Духа, і ви оживете, і вміщу вас на вашій землі, і пізнаєте ви, що Я, Господь, сказав це й зробив, говорить Господь!

¹⁵ І було мені слово Господнє таке:

¹⁶ А ти, сину людський, візьми собі один кусок дерева, і напиши на ньому: Юді та синам Ізраїля, його друзям. І візьми ще один кусок дерева, і напиши на ньому: Йосипові дерево Єфрема та всьому домові Ізраїля, друзям його.

¹⁷ І зблизь їх собі одне до одного на один кусок дерева, і вони стануть за одне в твоїй руці!

¹⁸ І як скажуть до тебе сини твого народу, говорячи: Чи не оголосиш нам, що це в тебе таке?

¹⁹ то скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось Я візьму дерево Йосипа, що в Єфремовій руці, та племена Ізраїлеві, його друзів, і дам на нього дерево Юди, і вчиню їх за одне дерево, і стануть вони одним у Моїй руці!

²⁰ І будуть ці дерева, що напишеш на них, у руці твоїй на їхніх очах.

²¹ І скажи до них: Так говорить Господь Бог: Ось Я візьму Ізраїлевих синів з-посеред народів, куди вони пішли, і позбираю їх знавкола, і введу їх до їхньої землі.

²² І зроблю їх за один народ у Краї на Ізраїлевих горах, і буде для всіх них один цар за царя, і не будуть уже двома народами, і не будуть уже більш поділені на двоє царств.

²³ І більш не будуть вони занечищуватися своїми бовванами й гидотами своїми та всіма своїми переступами, спасу їх зо всіх їхніх осель, де вони грішили, й очищу їх. І будуть вони мені народом, а Я буду їм Богом!

²⁴ А раб Мій Давид буде царем над ними, і один пастир буде для всіх них, і постановами Моїми вони будуть ходити, а устави Мої будуть стерегти й виконувати їх.

- ²⁵ І осядуть вони на тій землі, яку Я дав був Моєму рабові Яковові, що сиділи на ній їхні батьки, і осядуть на ній вони та їхні сини, та сини синів їхніх аж навіки, а Мій раб Давид буде їм князем навіки!
- ²⁶ І складу з ними заповіта миру, це буде вічний заповіт із ними. І зміцню їх, і намножу їх, і дам Свою святиню серед них на віки!
- ²⁷ І буде місце Мого пробування над ними, і Я буду їм Богом, а вони Мені будуть народом.
- ²⁸ І пізнають ці народи, що Я Господь, що освятив Ізраїля, коли буде Моя святиня серед них навіки!

РОЗДІЛ: 38

І було мені слово Господнє таке:

- ² Сину людський, зверни своє обличчя до Ґоґа, краю Маґоґа, князя Рошу, Мешеху та Тувалу, і пророкуй на нього
- ³ та й скажеш: Так сказав Господь: Ось Я проти тебе, Ґоґу, княже Рошу, Мешеху та Тувалу!
- ⁴ І заверну тебе, і вкладу гачки в щелепи твої, і виведу тебе та все військо твоє, коней та верхівців, усі вони досконало озброєні, велике зборище, зо щитами та щитками, усі озброєні мечами.
- ⁵ Парас, Куш і Пут із ними, усі вони зо щитом та з шоломом.
- ⁶ Ґомер і всі орди його, дім Тоґарми, кінці північні та всі відділи його, численні народи з тобою.
- ⁷ Приготуйся, і приготуй собі ти та все зборище твоє, зібрані при тобі, і будеш для них сторожею.
- ⁸ По багатьох днях ти будеш потрібний, у кінці років прийдеш до Краю, що повернений від меча, що зібраний від численних народів, на Ізраїлеві гори, що завжди були руїною, а він був виведений від народів, і всі вони сидять безпечно.
- ⁹ І вийдеш, прийдеш як буря, будеш як хмара, щоб покрити землю, ти та всі відділи твої, та численні народи з тобою.
- ¹⁰ Так говорить Господь Бог: І станеться того дня, увійдуть слова на твоє серце, і ти будеш думати злу думку,
- ¹¹ та й скажеш: Піду на неукріплений край, знайду спокійних, що безпечно сидять, усі вони сидять в осадах без муру, і нема в них засува та воріт,
- ¹² щоб набрати здобичі, і чинити грабунок, щоб повернути свою руку на заселені руїни, і на народ, зібраний з народів, що набувають добуток та маєток, що сидять посеред землі.
- ¹³ Шева та Дедан, і купці Таршішу, і всі левчуки його скажуть тобі: Чи ти прийшов набрати здобичі, чи ти зібрав своє зборище, щоб чинити грабунок, щоб винести срібло та золото, щоб набрати добутку та маєтку, щоб набрати великої здобичі?
- ¹⁴ Тому пророкуй, сину людський, та й скажеш до Ґоґа: Так говорить Господь Бог: Чи того дня, коли народ Мій сидітиме безпечно, ти не довідаєшся про це?
- ¹⁵ І прийдеш із свого місця, із північних кінців, ти та численні народи з тобою, всі вони гарцюють на конях, зборище велике й військо численне!
- ¹⁶ І здіймешся на народ Мій Ізраїлів, як хмара, щоб покрити землю. Буде це на кінці днів, і виведу тебе на Мій Край, щоб народи пізнали Мене, коли Я покажу Свою

святість тобі, Ґоґу, на їхніх очах.

17 Так говорить Господь Бог: Чи ти той, що про нього говорив Я за давніх днів через Моїх рабів, Ізраїлевих пророків, що пророкували за тих днів про роки, щоб привести тебе на них?

18 І станеться того дня, у дні приходу Ґоґа на Ізраїлеву землю, говорить Господь Бог, увійде ревність Моя в ніздрі Мої.

19 І в ревності своїй, в огні Свого гніву Я сказав: цього дня буде великий трус на Ізраїлевій землі.

20 І затремтять перед Моїм лицем морські риби та птаство небесне, і польова звірина, всяке гаддя, що плазує по землі, і всяка людина, що на поверхні землі, і будуть поруйновані гори, і поваляться урвища, і всякий мур на землю впаде.

21 І покличу проти нього меча на всіх горах Моїх, говорить Господь Бог, меч кожного буде на брата його!

22 І буду судитися з ними моровицею та кров'ю, і пущу zalivний дощ та камінний град, огонь та сірку на нього та на відділи його, та на численні народи, що з ним.

23 І звеличуся, і покажу Свою святість, і буду пізнаний на очах численних народів, і вони пізнають, що Я Господь!

РОЗДІЛ: 39

А ти, сину людський, пророкуй на Ґоґа та й скажеш: Так говорить Господь Бог: Ото Я на тебе, княже Рошу, Мешеху та Тувалу!

2 І верну тебе, і попроваджу тебе, і підйму тебе з північних кінців, і впроваджу тебе на Ізраїлеві гори.

3 І виб'ю лука твого з твоєї лівиці, а твої стріли кину з твоєї правиці.

4 Упадеш на Ізраїлевих горах ти й усі відділи твої та народи, що з тобою; віддам тебе на з'їдження хижому птаству, усякому крилатому та польовій звірині.

5 На відкритому полі впадеш ти, бо це Я говорив, говорить Господь Бог!

6 І пошлю Я огонь на Маґоґа та на тих, що безпечно замешкують острови, і пізнають вони, що Я Господь!

7 А Своє святе Ім'я розголошу посеред Мого народу Ізраїля, і більше не дам зневажити святе Моє Ймення, і народи пізнають, що Я Господь, Святий Ізраїлів!

8 Ось прийде і станеться, говорить Господь Бог, це той день, що Я говорив.

9 І повиходять мешканці Ізраїлевих міст, і накладуть огонь, і палитимуть зброю та щитка й щита, лука та стріли, і ручноно кия та ратище, і будуть ними палити огонь сім років.

10 І не будуть носити дров з поля, і не будуть рубати з лісів, бо зброєю будуть палити огонь, і візьмуть здобич із тих, хто брав здобич із них, і пограбують тих, хто їх грабував, говорить Господь Бог.

11 І станеться того дня, дам Я там Ґоґові місце гробу в Ізраїлі, Долину Перехожих, на схід від моря, і що замикає дорогу перехожим. І поховають там Ґоґа й усе його многолюдство, та й назвуть: Долина Многолюдства Ґоґа.

12 І буде ховати їх Ізраїлів дім, щоб очистити землю, сім місяців.

13 І буде ховати весь народ краю, і він стане для них за пам'ятку, того дня, коли Я прославлю Себе, говорить Господь Бог.

14 І відділять людей, які без перерви ходитимуть по краю й ховатимуть з перехожими

позосталих ще на поверхні землі, щоб її очистити. По семи місяцях вони ще будуть вишукувати.

15 І перейдуть ті обхідники по краю, і коли хто побачить людську кістку, то поставить при ній знака, аж поки не поховають її похоронники в Долині Многолюдства Гоґа.

16 А ім'я міста Гамона. І очистять землю.

17 А ти, сину людський, так говорить Господь Бог: Скажи птахові, усякому крилатому, та всій польовій звірині: Згромадьтеся й прийдіть, зберіться навколо над жертвою, що Я принесу для вас, велика жертва на Ізраїлевих горах, і ви будете їсти м'ясо, і будете пити кров.

18 Ви будете їсти тіло лицарів, а кров князів землі будете пити, барани, і вівці, і козли, бики, ситі башанські бики всі вони.

19 І будете їсти лій аж до ситости, і будете пити кров аж до впоєння з Моєї жертви, яку Я приніс для вас,

20 і насититеся при Моєму столі кіньми та верхівцями, лицарями та всякими вояками, говорить Господь Бог!

21 І дам Свою славу між народами, і побачать усі народи Мій суд, що зроблю Я, та Мою руку, що на них покладу.

22 І пізнає Ізраїлів дім, що Я Господь, їхній Бог, від цього дня й далі.

23 І пізнають народи, що Ізраїлів дім пішов на вигнання за провини свої, за те, що спроневірилися Мені, а Я сховав був від них лице Своє, і віддав їх у руку їхніх неприятелів, і всі вони попадали від меча.

24 За їхньою нечистістю та за їхнє беззаконня зробив Я це з ними, і сховав від них лице Своє.

25 Тому так говорить Господь Бог: Тепер поверну долю Якова, і змилюся над усім Ізраїлевим домом, і буду ревний за Своє святе Ймення.

26 І відчують вони свою ганьбу та все своє спроневірвання, яким спроневірилися Мені, коли сядуть безпечно на своїй землі, і не буде вже нікого, хто б їх страшив,

27 коли поверну їх з народів, і позбираю їх із країв їхніх ворогів, і покажу Свою святість у них на очах численних народів.

28 І пізнають вони, що Я Господь, Бог їхній, коли вижену їх у полон до народів, а потому позбираю їх на їхню землю, і більш не позоставлю там нікого з них.

29 І не схочу вже від них Свого лица, бо виллю Духа Свого на Ізраїлів дім, говорить Господь Бог!

РОЗДІЛ: 40

Двадцятого й п'ятого року нашого вигнання, на початку року, десятого дня місяця, чотирнадцятого року по тому, як було зруйноване місто, того самого дня була на мені Господня рука, і Він упровадив мене туди.

2 У Божих видіннях упровадив Він мене до Ізраїлевого Краю, і дав спочити мені на дуже високій горі, а на ній була ніби будова міста, з полудня.

3 І привів мене туди, і ось чоловік, що його вид, ніби вид блискучої міді, а в його руці льняна нитка та мірнича палиця, і він стояв у брамі.

4 І сказав мені цей чоловік: Сину людський, дивися своїми очима й слухай своїми вухами, і зверни своє серце на все, що я покажу тобі, бо ти приведений сюди, щоб показати тобі. Усе, що ти побачиш, об'яви Ізраїлевому домові.

- ⁵ І ось мур назовні храму навколо, а в руці того чоловіка мірнича палиця на шість ліктів, на міру ліктем та долонею. І зміряв він ширину тієї будівлі одна палиця, і заввишки одна палиця.
- ⁶ І прийшов він до брами, що її перед у напрямі до сходу, і ввійшов її сходами, і зміряв порога тієї брами одна палиця завширшки, і другий поріг одна палиця завширшки.
- ⁷ А вартівня одна палиця завдовжки й одна палиця завширшки, а поміж вартівнями п'ять ліктів; а поріг брами з боку сінечок тієї брами, зсередини одна палиця.
- ⁸ І зміряв він сіни тієї брами зсередини одна палиця.
- ⁹ І зміряв сіни брами вісім ліктів, а стовпи її два лікті, а сіни брами зсередини.
- ¹⁰ А брамні вартівні в напрямі на схід три звідси й три звідти, і міра одна їм трьом, і міра одна стовпам звідси та звідти.
- ¹¹ І зміряв він ширину входу до брами десять ліктів, довжина брами тринадцять ліктів.
- ¹² А розмежування перед вартівнями один лікоть, і один лікоть звідти, а вартівня шість ліктів звідси й шість ліктів звідти.
- ¹³ І зміряв браму з даху вартівні до даху її, завширшки двадцять і п'ять ліктів, двері навпроти дверей.
- ¹⁴ І поробив стовпи, шістдесят ліктів, і до стовпів підходить подвір'я, навколо брами.
- ¹⁵ А від переду брамного входу аж до переду сіней внутрішньої брами п'ятдесят ліктів.
- ¹⁶ І були вікна, широкі знадвору й вузькі в середині, до вартівень та до їхніх стовпів у середині брами навколо, і так до сіней, і вікна навколо до середини, а на стовпах вирізьблені пальми.
- ¹⁷ І він впровадив мене до зовнішнього подвір'я. І ось комори та підлога, викладена з каміння, зроблена для подвір'я навколо, тридцять комір на підлозі.
- ¹⁸ А ця підлога була позад брам, по довжині брам, долішня підлога.
- ¹⁹ І зміряв він ширину від переду долішньої брами до переду внутрішнього подвір'я назовні, сто ліктів, на схід та на північ.
- ²⁰ А та брама, що перед її в напрямі на північ до зовнішнього подвір'я, він зміряв довжину її та ширину її.
- ²¹ І вартівні її три звідси й три звідти, і стовпи її, і сіни її були за мірою першої брами, п'ятдесят ліктів довжина її, а ширина двадцять і п'ять на міру ліктем.
- ²² А вікна її, і сіни її та вирізьблені пальми її за мірою брами, що перед її в напрямі на схід, а сімома східцями входять у неї, а її сіни перед ними.
- ²³ І брама внутрішнього подвір'я навпроти брами на північ та на схід. І зміряв він від брами до брами сто ліктів.
- ²⁴ І він попровадив мене в напрямі на південь, аж ось брама в напрямі на південь. І він зміряв стовпи її та сіни її за тими мірами.
- ²⁵ А в неї вікна та сіни її навколо, які ті вікна, п'ятдесят ліктів завдовжки, а завширшки двадцять і п'ять ліктів.
- ²⁶ А семеро східців вхід до неї, і сіни її перед ними, а вирізьблені пальми її одна звідси, а одна звідти при стовпах її.
- ²⁷ А брама внутрішнього подвір'я у напрямі на південь, і він зміряв від брами до брами в напрямі на південь сто ліктів.
- ²⁸ І впровадив мене до внутрішнього подвір'я південною брамою, і зміряв південну

браму за тими мірами.

29 І вартівні її, і стовпи її, і сіни її за тими мірами, і вікна її, і в сінях її навколо п'ятдесят ліктів завдовжки, а завширшки двадцять і п'ять ліктів.

30 А сіни її навколо завдовжки двадцять і п'ять ліктів, а завширшки п'ять ліктів.

31 І сіни її при зовнішньому подвір'ї, і пальми при стовпах її, а вісім сходів її вхід.

32 І він упровадив мене до внутрішнього подвір'я в напрямі на схід, і зміряв брами за тими мірами.

33 І вартівні її, і стовпи її, і сіни її за тими мірами, а в неї вікна та в її сінях навколо, завдовжки п'ятдесят ліктів, а завширшки двадцять і п'ять ліктів.

34 А її сіни були до зовнішнього подвір'я, а пальми її при її стовпах звідси й звідти, а вісім східців її вхід.

35 І впровадив мене до північної брами, і зміряв тими мірами.

36 Вартівні її, стовпи її, і її сіни та вікна в неї навколо, завдовжки п'ятдесят ліктів, а завширшки двадцять і п'ять ліктів.

37 А стовпи її до зовнішнього подвір'я, а пальми при стовпах її з цього й з того боку, а вісім сходів її вхід.

38 І комора, і її вхід у стовпах брам, там полощуть цілопалення.

39 А в сінях брами два столи звідси й два столи звідти, щоб різати на них цілопалення й жертви за гріх та жертви за провину.

40 А при зовнішньому боці, що підіймається до входу північної брами, два столи, і при боці іншому, що при сінях брами, два столи.

41 Чотири столи звідси й чотири столи звідти при боці брами, вісім столів, що на них ріжуть.

42 І чотири столи на цілопалення, каміння тесане, завдовжки лікоть один і пів, а заввишки один лікоть; на них кладуть знаряддя, що ними ріжуть цілопалення та жертву.

43 І гаки, на одну долоню, були приготовлені в домі навколо, а на столах жертвне м'ясо.

44 А назовні внутрішньої брами були дві кімнати у внутрішньому подвір'ї, що при північному боці брами, а їхній перед у напрямі на південь, одна при боці східньої брами, перед її у напрямі на північ.

45 І сказав він до мене: Ця кімната, що перед її в напрямі на південь, для священиків, що стережуть сторожу храму.

46 А та кімната, що перед її в напрямі на північ, для священиків, що виконують сторожу жертівника. Це Садокові сини, що з Левієвих синів наближуються до Господа, щоб служити Йому.

47 І зміряв подвір'я завдовжки сто ліктів, і завширшки сто ліктів, чотирикутне, а жертівник був перед храмом.

48 І впровадив мене до сіней храму, і зміряв стовпа сіней, п'ять ліктів звідси, і п'ять ліктів звідти, а ширина брами три лікті звідси й три лікті звідти.

49 Довжина сіней двадцять ліктів, а завширшки одинадцять ліктів, а десятима сходами ходять до нього; а стовпи при стовпах, один звідси, а один звідти.

РОЗДІЛ: 41

1 впровадив мене до храму, і він зміряв стовпи, шість ліктів завширшки звідси, і шість ліктів завширшки звідти, ширина скинії.

2 А ширина входу десять ліктів, а боки входу п'ять ліктів звідси й п'ять ліктів звідти; і зміряв довжину його сорок ліктів, а завширшки двадцять ліктів.

3 І ввійшов він до середини, і зміряв входового стовпа два лікті, а вхід шість ліктів, а ширина входу сім ліктів.

4 І зміряв довжину його двадцять ліктів, а завширшки двадцять ліктів на переді храму. І сказав він мені: Це Святее Святих!

5 І зміряв він стіну храму шість ліктів, а ширина бічної кімнати чотири лікті кругом навколо храму.

6 А кімнати бічні, кімната при кімнаті, тридцять в трьох поверхах, і входили в стіну, що храм мав для бічних кімнат навколо кругом, щоб держалися, і не держалися в стіні того храму.

7 І він ставав ширший, і обертався все більше вгору до бічних кімнат, бо той храм був обернений більше вгору, кругом навколо храму, тому храм був ширший вгору, і так долішній поверх входить на горішній через середній.

8 І бачив я вишину храму навколо, підвалини бічних кімнат повна палиця, шість ліктів.

9 Ширина стіни, що в бічній кімнаті назовні, п'ять ліктів, а вільне місце між бічними кімнатами, що належить до храму.

10 І поміж коморами завширшки двадцять ліктів кругом навколо храму.

11 А вхід з бічної кімнати до вільного місця вхід один у напрямі на північ, і вхід один на південь, а ширина вільного місця п'ять ліктів кругом навколо.

12 А будівля, що перед відгородженим майданом у напрямі на захід, завширшки сімдесят ліктів, а стіна будівлі п'ять ліктів, ширина кругом навколо, а довжина її дев'ятдесят ліктів.

13 І він зміряв той храм, завдовжки сто ліктів, а відгороджений майдан і будівля та стіни її, завдовжки сто ліктів.

14 А ширина передньої частини храму та відгородженого майдану на схід сто ліктів.

15 І зміряв він довжину будівлі до переду відгородженого майдану, що позад неї, галерія звідси й звідти, сто ліктів, і так внутрішній храм і сінечки подвір'я.

16 Пороги та вікна, широкі знадвору, і вузькі всередині, галерія навколо них трьох, навпроти порогу дерев'яний обклад навколо й земля до вікон, а вікна зачинені.

17 Усе понад входом і аж до внутрішнього храму, і назовні при кожній стіні кругом навколо, у внутрішньому й у зовнішньому, вирізьблене,

18 і було зроблене херувимами та пальмами, і пальма була між херувимом та херувимом, два обличчя в херувима.

19 І людське обличчя мали пальми звідси, а обличчя левчука мали пальми звідти, пороблені при всьому домі навколо.

20 Від землі аж понад вхід пороблені херувими та пальми на стіні храму.

21 Храм мав чотирикутні одвірки, а перед святині мав такий самий вигляд.

22 Жертівник був із дерева, три лікті високий, а довжина його два лікті, а в нього його кути й підніжжя його та стіни його дерево. І сказав він мені: Це той стіл, що перед Господнім лицем!

23 А в храмі та в святині було двоє дверей.

24 І в тих дверях було по дві дощці, обидві дошки оберталися, дві в одних дверях, і

дві в інших дверях.

²⁵ І були зроблені на них, на дверях храму, херувими та пальми, як пороблені були в стінах, а дерев'яний ґанок при переді сіней назовні.

²⁶ І вікна, широкі знадвору й вузькі всередині, і пальми звідси та звідти при боках сіней, і такі бічні кімнати храму та стріхи.

РОЗДІЛ: 42

І він вивів мене до зовнішнього подвір'я дорогою в напрямі на північ, і ввів мене до кімнат, що навпроти відгородженої площі, і що навпроти будівлі на північ.

² Навпроти завдовжки сто ліктів, вхід північний, а завширшки п'ятдесят ліктів.

³ Навпроти двадцять ліктів, що у внутрішньому подвір'ї, і навпроти викладеної підлоги, що в зовнішньому подвір'ї, ґалерія до переду ґалерії на три поверхи.

⁴ А перед кімнатами був хід на десять ліктів ширини до внутрішнього подвір'я, дорогою ста ліктів, а виходи їхні на північ.

⁵ А горішні кімнати були коротші, бо ґалерії забирали від них більше місця, ніж з долішніх та з середніх тієї будівлі.

⁶ Бо вони були триповерхові, і не було в них стовпів, як стовпи подвір'я, тому вони були вужчі від долішніх та від середніх на землі.

⁷ А мур, що назовні навпроти кімнат, у напрямі зовнішнього подвір'я, до переду кімнат довжина його п'ятдесят ліктів.

⁸ Бо довжина тих кімнат, що в зовнішнього подвір'я, п'ятдесят ліктів, і ось на переді храму сто ліктів.

⁹ А під тими кімнатами хід від сходу, коли входити до них з зовнішнього подвір'я.

¹⁰ По ширині муру подвір'я в напрямі на схід до переду вільного місця й до переду будівлі кімнати.

¹¹ А дорога перед ними як вид кімнат, що в напрямі на північ; яка довжина, така ширина їхня, а всі виходи були за їхніми способами та за їхніми виходами.

¹² І як входи кімнат, що в напрямі півдня, такий був вхід на початку дороги, дороги перед відповідним муром у напрямі на схід, коли йти до них.

¹³ І сказав він мені: Кімнати північні і кімнати південні, що на переді вільного місця, це кімнати священні, де їдять священники, що наближуються до Господа, найсвятіше, там складають найсвятіше, і жертву хлібну, і жертву за гріх, і жертву за провину, бо це місце святе.

¹⁴ Коли священники ввійдуть, то не сміють виходити зо святині до зовнішнього подвір'я, і мають там складати свої шати, в яких служать, бо вони святощі. І зодягнуть вони інші шати, і тоді тільки можуть зближатися до того, що належить народіві.

¹⁵ І скінчив він вимірювання внутрішнього храму, і випровадив мене в напрямі брами, що перед її в напрямі на схід, і зміряв те кругом навколо.

¹⁶ Він зміряв мірничою палицею східній бік, п'ять сотень палиць мірничою палицею навколо.

¹⁷ Зміряв північний бік, п'ять сотень палиць мірничою палицею навколо.

¹⁸ Зміряв південний бік, п'ять сотень палиць мірничою палицею.

- ¹⁹ Обернувся до західного боку, наміряв п'ять сотень палиць мірничою палицею.
- ²⁰ На чотири сторони відміряв те. Мало воно мур кругом навколо, завдовжки п'ять сотень, і завширшки п'ять сотень, щоб відділити між святим та звичайним.

РОЗДІЛ: 43

- І** попровадив мене до брами, до брами, що звернена в напрямі сходу.
- ² І ось слава Ізраїлевого Бога йшла в напрямі від сходу, а голос Його був, як шум великої води, а земля засвітилася від слави Його!
- ³ І вид був такий же, як я бачив: як те видиво, що я бачив, коли я приходив руйнувати місто, і види були, як той вид, що я бачив при річці Кевар. І впав я на обличчя своє!
- ⁴ І слава Господня ввійшла в храм у напрямі брами, що перед її в напрямі сходу!
- ⁵ І підняв мене Дух, і впровадив мене до внутрішнього подвір'я, і ось слава Господня наповнила храм!
- ⁶ І почув я Промовляючого до мене з храму, а той муж стояв при мені.
- ⁷ І сказав Він мені: Сину людський, це місце престолу Мого, і місце стіп Моїх ніг, де Я буду перебувати навіки посеред Ізраїлевих синів, не занечистить уже Ізраїлів дім святе Ім'я Моє, вони та їхні царі розпустою своєю та трупами їхніх царів при їхньому вмиранні!
- ⁸ Вони ставили свого порога при Моєму порозі, і свої одвірки при одвірках Моїх, так що тільки стіна була між Мною та між ними, і вони занечистили святе Ім'я Моє своїми гидотами, яких наробили, і Я вигубив їх у Своїм гніві...
- ⁹ Тепер нехай вони віддалять від Мене розпусту свою та трупи своїх царів, і Я буду пробувати між ними навіки.
- ¹⁰ Ти, сину людський, об'яви Ізраїлевому домові про цей храм, і вони посоромляться від своїх провин, і зміряють міру.
- ¹¹ А якщо вони засоромляться від усього, чого наробили, то виясни їм вигляд храму, і план його, і виходи його та його входи, і всі устави його, і всі начерки його, і всі закони його, і напиши це на очах їх, і нехай вони стережуть усякий начерк його, і всі устави його, і нехай вони роблять їх!
- ¹² Оце закон храму: на вершині гори вся границя його кругом навколо має бути Святеє Святих. Ось це закон храму.
- ¹³ А оце міри жертівника ліктями, лікоть це лікоть та долоня. І основа жертівника лікоть, і лікоть завширшки, а його границя до його краю навколо одна п'ядь, і це задня сторона жертівника.
- ¹⁴ А від основи на землі аж до долішнього обкладу жертівника два лікті, а завширшки один лікоть, а від малого відступу жертівника аж до великого чотири лікті, а завширшки лікоть.
- ¹⁵ А жертівник чотири лікті високий, а від жертівника й вище чотири роги.
- ¹⁶ А огнище дванадцять ліктів завдовжки на дванадцять завширшки, чотирикутне при чотирьох своїх боках.
- ¹⁷ А долішній обклад чотирнадцять ліктів завдовжки на чотирнадцять завширшки при чотирьох боках її, а границя навколо нього півлікті, а основа його лікоть навколо, а сходи його звернені на схід.
- ¹⁸ І сказав Він мені: Сину людський, так говорить Господь Бог: Оце устави жертівника на день, коли він буде зроблений, щоб приносити на ньому цілопалення, і кропити на

нього кров.

19 І даси священикам-Левитам, що вони з Садового насіння, що наближуються до Мене, говорить Господь Бог, щоб служили Мені, молодого бика з великої худоби на жертву за гріх.

20 І візьмеш з його крові, і покропи на чотири його роги й до чотирьох кутів оправи та до границі навколо, і очисти його та освяти його.

21 І візьмеш бика тієї жертви за гріх, і сплять його на означеному місці храму назовні святині.

22 А другого дня принесеш у жертву козла безвадного на жертву за гріх, і очистять жертівника, як очистили биком.

23 А коли покінчиш очищати, принесеш у жертву молодого бика з великої худоби, безвадного, і безвадного барана з отари.

24 І приведи їх перед Господнє лице, і кинуть священики на них сіль, і принесуть їх цілопаленням для Господа.

25 Сім день будеш приготівляти козла жертви за гріх на кожен день, і молодого бика з великої худоби, і барана з отари, безвадних приготівлять.

26 Сім день будуть очищати того жертівника, і очистять його, і освятять його.

27 І скінчаться ті дні, і станеться, восьмого дня й далі приготівлять священики на жертівнику ваші цілопалення та ваші жертви мирні, і вподобаю Собі вас, говорить Господь Бог!

РОЗДІЛ: 44

1 І вернув мене в напрямі брами зовнішньої святині, що обернена на схід, а вона замкнена.

2 І сказав мені Господь: Брама ця буде замкнена, не буде відчинена, і ніхто не ввійде в неї, бо в неї ввійшов Господь, Бог Ізраїлів, і вона буде замкнена.

3 Князь, сам князь буде сидіти в ній, щоб їсти хліб перед Господнім лицем; сіними брами він увійде, і сіними вийде.

4 І випровадив мене в напрямі північної брами до переду храму, і побачив я, аж ось слава Господня наповнила Господній дім! І впав я на обличчя своє...

5 І сказав мені Господь: Сину людський, зверни своє серце, і побач своїми очима, а своїми вухами послухай усе, що Я говоритиму з тобою щодо всіх постанов Господнього дому, і щодо всяких законів його, і звернеш своє серце до входу того храму в усіх виходах святині.

6 І скажеш до ворохобників, до Ізраїлевого дому: Так говорить Господь Бог: Досить вам усіх ваших гидот, Ізраїлів доме,

7 що ви вводили чужинців, необрізаносердих та необрізанотілих, щоб були в Моїй святині, щоб зневажити його, Мій храм, коли приносили Мій хліб, лій та кров, і, крім усіх ваших гидот, зламали Мого заповіта.

8 І ви не несли сторожі святощів Моїх, але поставили їх собі за сторожів Моєї варті в Моїй святині.

9 Так говорить Господь Бог: Кожен чужинець, необрізаносердий та необрізанотілий не ввійде до Моєї святині; це і про всякого чужинця, що живе серед Ізраїлевих синів.

10 І навіть Левити, що були віддалилися від Мене, коли блукав Ізраїль, що були зблудили від Мене за своїми божками, і вони понесуть кару за свою вину,

11 і будуть вони в святині Моїй служити сторожами при брамах храму, і обслуговувати храм, вони будуть приносити цілопалення й жертву народів, і вони будуть ставати перед ними, щоб служити їм.

12 За те, що вони служили їм перед їхніми бовванами, і стали для Ізраїлевого дому за спотикання на провину, тому підняв Я Свою руку на них, говорить Господь Бог, і вони понесуть провину свою!

13 І вони не підійдуть до Мене, щоб бути священиками Мені, і щоб підходити до всіх святощів Моїх, до Святого Святих, і будуть носити ганьбу свою та гидоти свої, які зробили...

14 І дам Я їх сторожами варти храму щодо всієї його праці, і щодо всього, що робиться в ньому.

15 А священики-Левити, Садокові сини, що несли сторожу Моєї святині, коли Ізраїлеві сини зблудили були від Мене, вони наблизяться до Мене на службу Мені, і будуть стояти перед Моїм лицем, щоб приносити Мені лій та кров, говорить Господь Бог.

16 Вони ввійдуть до Моєї святині, і вони наблизяться до Мого столу на службу Мені, і будуть нести Мої сторожі.

17 І станеться, коли вони входитимуть до брами внутрішнього подвір'я, то зодягатимуть льняну одіж, і не ввійде на них вовна, коли вони служитимуть у брамах внутрішнього подвір'я та назовні.

18 Льняні завої будуть на їхній голові, а льняна спідня одежа буде на їхніх стегнах; не будуть оперізуватися тим, що викликає піт.

19 А коли вони будуть виходити до зовнішнього подвір'я, до народу, здійматимуть шати свої, в яких служили, і поскладають їх у священних кімнатах, і зодягнуть іншу одежу, щоб своїми священними шатами не торкатися народу.

20 А голови своєї вони не будуть голити, і волосся не запустять, конче будуть стригти волосся своє.

21 І вина не будуть пити кожен із священиків, коли мають входити до внутрішнього подвір'я.

22 А вдів та розвідок не братимуть собі за жінок, а братимуть тільки дівчат із насіння Ізраїлевого дому, та вдову, що буде вдовою по священикові.

23 А народ Мій будуть вони навчати розрізняти між святим та звичайним, і зроблять їх знаючими різницю між нечистим та чистим.

24 А в суперечці вони стануть, щоб судити, правосуддям Моїм розсудять її, і будуть стерегти Закони Мої, і устави Мої при всіх святих Моїх, і суботи Мої будуть святити!

25 І до мертвої людини не підійдуть, щоб не занечистити себе, а тільки ради батька й матері, і ради сина, і дочки, і ради брата й сестри, що не належала чоловікові, занечистяться.

26 А по його очищенні прирахують йому ще сім день.

27 А того дня, коли він входить до святині, до внутрішнього подвір'я, щоб служити в святині, він принесе свою жертву за гріх, говорить Господь Бог.

28 І оце буде їм за спадщину: Я їхня спадщина, а володіння не дасте їм в Ізраїлі, Я їхнє володіння!

29 Жертву хлібну, і жертву за гріх, і жертву за провину, оце будуть вони їсти, і все закладе в Ізраїлі буде їхнє.

30 І перше з усяких первонароджених зо всього, і всякі приношення всього зо всіх

ваших приношень буде священикам, і початок ваших діж дасте священикові, щоб він поклав благословення на вашому домі.

31 Усякого падла та пошматованого з птаства та скотини священики не будуть їсти.

РОЗДІЛ: 45

А коли ви будете кидати жеребка про землю в спадщину, то дасте приношення Господеві, святе із землі, двадцять і п'ять тисяч ліктів завдовжки, а десять тисяч завширшки йому. Це буде святе в усій його границі навколо.

2 З того буде для святині чотирикутне місце довкола, п'ять сотень на п'ять сотень, і п'ятдесят ліктів вигін йому навколо.

3 А з цієї міри відміряєш двадцять і п'ять тисяч ліктів завдовж та десять тисяч завшир, і в цьому буде святиня, Святеє Святих.

4 Це святість із землі; вона буде для священиків, що служать святині, для тих, що наближуються, щоб служити Господеві, і буде їм місцем для домів і святим місцем.

5 А двадцять і п'ять тисяч ліктів завдовж і десять тисяч завшир буде для Левитів, що служать храмові, їм на володіння, міста на сидіння.

6 А на володіння місту дасте п'ять тисяч завшир і двадцять і п'ять тисяч завдовж, навпроти святого приношення; воно буде для всього Ізраїлевого дому.

7 А для князя буде з того й з того боку святого приношення й володіння міста, навпроти святого приношення й на переді володіння міста від західного краю на захід, і від східного краю на схід, а завдовж відповідно одній частині племена від західної границі до границі східної

8 землі; це буде йому за володіння в Ізраїлі, і Мої князі не будуть уже тиснути народу Мого, а Край дадуть Ізраїлевому домові, їхнім племенам.

9 Так говорить Господь Бог: Досить вам, Ізраїлеві князі! Насильство та утиски відсуньте, а робіть правосуддя та правду, перестаньте випихати народ Мій з його землі, говорить Господь Бог!

10 Майте справедливу вагу, і справедливу ефу та справедливого бата.

11 Ефа й бат буде однакова міра, щоб бат виносив десятую частину хомеру, а десята частина хомеру ефа; згідно з хомером буде міра його.

12 А шекель двадцять ґерів; двадцять шеклів, двадцять і п'ять шеклів, та п'ятнадцять шеклів буде вам міна.

13 Оце те приношення, що ви принесете: шоста частина ефи з хомеру пшениці й шоста частина ефи з хомеру ячменю.

14 А постанова про оливу з бата оливи: десята частина бата з кору, десять батів хомер, бо десять батів хомер.

15 І одна штука з отари з двохсот штук з доброго пасовиська Ізраїлевого на жертву хлібну, і на цілопалення, і на жертви мирні, щоб очистити їх, говорить Господь Бог.

16 Увесь народ цього Краю повинен давати приношення для князя в Ізраїлі.

17 А на обов'язку князя буде: цілопалення, і жертва хлібна та жертва лита в свята, і в новомісяччя та в суботи, в усі свята Ізраїлевого дому, він приготує жертву за гріх, і жертву хлібну, і цілопалення, і жертви мирні на очищення за Ізраїлів дім.

18 Так говорить Господь Бог: У першому місяці, першого дня місяця візьмеш молодого бика з великої худоби, безвадного, й очистиш святиню.

19 І візьме священик з крові жертви за гріх, і покропить на одвірок храму та на

чотири кути відступу жертівника, і на одвірок брами внутрішнього подвір'я.

²⁰ І так зробиш сьомого дня першого місяця за кожного, хто прогрішиться через помилку або з глупоти, і очистите храма.

²¹ У першому місяці, чотирнадцятого дня місяця буде вам Пасха, свято семиденне; будете їсти опрісноки.

²² І приготує того дня князь за себе та за весь народ Краю бика на жертву за гріх.

²³ І сім день свята буде він приготувлювати цілопалення для Господа, сім биків і сім баранів безвадних на день, сім день, і жертву за гріх, козла на день.

²⁴ І приготує жертву хлібну, ефу на бика й ефу на барана, а оливи гін на ефу.

²⁵ Сьомого місяця, п'ятнадцятого дня місяця в свято буде він приготувлювати те саме, сім день, як жертву за гріх, як цілопалення, так і жертву хлібну, так і оливу.

РОЗДІЛ: 46

Так говорить Господь Бог: Брама внутрішнього подвір'я, що звернена на схід, буде замкнена шість день праці, а суботнього дня буде відчинена, і в день новомісяччя буде відчинена.

² І ввійде князь ходом сіней брами ззовні, і стане при одвірку брами, а священики приготують його цілопалення та його мирну жертву, і він поклониться на порозі брами. А брама не буде замкнена аж до вечора.

³ І буде вклонятися народ Краю при вході цієї брами в суботи та в новомісяччя перед Господнім лицем.

⁴ А те цілопалення, що князь принесе Господеві суботнього дня, це шість безвадних овець та безвадний баран.

⁵ А жертва мучна ефа на барана, а на овець жертва хлібна, скільки дасть рука його, а оливи гін на ефу.

⁶ А в день новомісяччя молодий бик з великої худоби, безвадний, і шестеро овець та баран будуть безвадні.

⁷ І ефу на бика, і ефу на барана приготує він хлібну жертву, а на овець як сягне рука його, а оливи гін на ефу.

⁸ А коли приходитиме князь, то він увійде ходом сіней брами, і тим же ходом своїм вийде.

⁹ А коли народ Краю буде приходити перед Господнє лице в свята, то хто входить ходом північної брами, щоб поклонитися, вийде ходом брами південної, а хто входить ходом брами південної, вийде ходом брами північної, не вернеться ходом тієї брами, яким увійшов, але вийде протилежною йому.

¹⁰ А князь буде серед них: при вході їх ввійде, і при виході їх вийде.

¹¹ А в свята та в урочисті дні буде хлібна жертва, ефа на бика й ефа на барана, а на вівці скільки дасть рука його, а оливи гін на ефу.

¹² А коли князь приготує добровільного дара, цілопалення або мирні жертви, дар для Господа, то відчинять йому браму, що звернена на схід, і приготує своє цілопалення та свої мирні жертви, як готує за суботи, і вийде, і замкнуть браму по його виході.

¹³ А вівцю однорічну, безвадну, приготуєш на цілопалення кожен день для Господа, щоранку приготуєш його.

¹⁴ А жертву хлібну приготуєш до нього щоранку, шосту частину ефи, а оливи третину гіна, щоб покрити пшеничну муку, це хлібна жертва для Господа,

постанови вічні назавжди.

15 І приготують вівцю й жертву хлібну та оливу щоранку на стале цілопалення.

16 Так говорить Господь Бог: Коли князь дасть кому з своїх синів дара з спадку свого, це буде належати його синам, як їхнє володіння в спадщині.

17 А коли він дасть дара з свого спадку одному з своїх рабів, то це буде належати йому аж до року волі його, та й вернеться князеві, бо це його спадок, тільки синам його він належатиме.

18 А князь не візьме з спадку народу, витискаючи їх з їхнього володіння, із свого володіння дасть своїм синам спадок, щоб ніхто з народу Мого не розпорошився з свого володіння.

19 І впровадив мене входом, що при боці брами, до священних кімнат для священиків, що звернені на північ; і ось там є місце на їхньому задньому боці на захід.

20 І сказав він мені: Оце місце, де священики будуть варити жертву за провину та жертву за гріх, де будуть пекти жертву хлібну, щоб не виносити до зовнішнього подвір'я, і не посвятити народу.

21 І він вивів мене до зовнішнього подвір'я, і провів мене по чотирьох рогах подвір'я, і ось ще подвір'я на кожному розі подвір'я.

22 На чотирьох рогах подвір'я були малі подвір'я, сорок ліктів завдовж і тридцять завшир, міра одна для них чотирьох, простокутні.

23 І був ряд каміння навколо них, навколо них чотирьох, і пороблені кухні під горожею навколо.

24 І сказав він мені: Оце дім кухарів, що там варять слуги храму жертву народів.

РОЗДІЛ: 47

1 Він вернув мене до дверей храму, аж ось виходить вода з-під порога храму на схід, бо перед того храму на схід. А вода сходила здолу, з правого боку храму, з півдня від жертівника.

2 І він випровадив мене в напрямі брами на північ, і провів мене навколо зовнішньою дорогою до зовнішньої брами, дорогою, зверненою на схід; і ось вода виприскувала з правого боку.

3 І вийшов цей чоловік на схід, а шнур був у його руці, і він відміряв тисячу ліктів, і перепровадив мене водою, водою по кістки.

4 І відміряв ще тисячу, і перепровадив мене водою, водою по коліна; і відміряв ще тисячу, і перепровадив мене водою по стегна.

5 І відміряв він ще тисячу, і був потік, якого я не міг перейти, бо стала великою та вода на пливання, потік, що був неперехідний.

6 І сказав він мені: Чи ти бачив це, сину людський? І повів мене, і вернув мене на берег цього потоку.

7 А коли я вернувся, то ось на березі потоку дуже багато дерев з цього й з того боку.

8 І сказав він до мене: Ця вода виходить до східної округи, і сходить на степ, і сходить до моря, до води солоної, і вздоровиться вода.

9 І станеться, всяка жива душа, що роїться скрізь, куди приходить той потік, буде жити, і буде дуже багато риби, бо ввійшла туди та вода, і буде вздоровлена, і буде жити все, куди пройде той потік.

- 10** І станеться, стануть при ньому рибаки від Ен-Ґеді й аж до Ен-Еґлаїму; вода буде місцем розтягнення неводу, їхня риба буде за родом своїм, як риба Великого моря, дуже численна.
- 11** Його ж багна та калюжі його не будуть уздоровлені, на сіль вони дані.
- 12** А над потоком виросте на його березі з цього й з того боку всяке дерево їстівне; не опадє його листя, і не перестане плід його, кожного місяця буде давати первоплоди, бо вода його вона зо святині виходить, і буде плід його на їжу, а його листя на лік.
- 13** Так говорить Господь Бог: Оце границя, що ви посядете собі цю землю для дванадцяти Ізраїлевих племен; Йосип матиме два уділи.
- 14** І посядете її як один, так і другий, бо, прирікаючи, підняв Я був руку Свою дати її вашим батькам, і припаде цей Край вам у спадщину.
- 15** А оце границя Краю: на північному кінці від Великого моря напрямець до Хетлону, як іти до Цедаду,
- 16** Хамат, Берота, Сівраїм, що між границею Дамаску та між границею Хамату, середущий Хацар, що при границі Хаврану.
- 17** І буде границя від моря: Хацар-Енон, границя Дамаску на північ, і границя Хамату. Це північний кінець.
- 18** А східній кінець, з-між Хаврану та з-між Дамаску, і з-між Ґілеаду та з-між Ізраїлевого краю Йордан; від границі аж до східнього моря відміряєте. Це східній кінець.
- 19** А південний кінець, на південь: від Тамару аж до води Мерівот-Кадешу, потоку, до Великого моря. Це південний кінець, на південь.
- 20** А західній кінець Велике море, від границі аж навпроти того, де йти на Хамат. Це західній кінець.
- 21** І поділите цю землю собі, Ізраїлевим племенам.
- 22** І станеться, поділите її жеребком на спадок собі та чужинцям, що мешкають серед вас, що породили синів серед вас, і стануть вам, як тубільці між синами Ізраїлевими; з вами вони кинуть жеребка про спадок серед Ізраїлевих племен.
- 23** І станеться, у тому племені, де мешкатиме з ним той чужинець, там дасте його спадок, говорить Господь Бог.

РОЗДІЛ: 48

А оце імена племен: Від північного кінця по боці дороги до Хетлону, де йти до Хамату, Хацар-Енан, на границі Дамаску на північ, по боці Хамату, і будуть вони йому від східнього кінця аж до моря, один уділ Данові.

2 А при границі Дана від східнього кінця й аж до кінця західнього, один уділ Ассирові.

3 А при границі Ассира від східнього кінця аж до кінця західнього, один уділ Нефталимові.

4 А при границі Нефталима від східнього кінця аж до кінця західнього, один уділ Манасії.

5 А при границі Манасії від східнього кінця аж до кінця західнього, один уділ Єфремові.

6 А при границі Єфрема від східнього кінця й аж до кінця західнього, один уділ Рувимові.

- ⁷ А при границі Рувима від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Юді.
- ⁸ А при границі Юди від східного кінця аж до кінця західного буде те приношення, що ви принесете, ділянка на двадцять і п'ять тисяч завшир, а завдовж як одна з частин племен зо східного кінця аж до кінця західного, і буде в ній святиня.
- ⁹ Те приношення, що принесете Господеві, ділянка буде завдовж двадцять і п'ять тисяч, а завшир двадцять тисяч.
- ¹⁰ А святе приношення буде для оцих: ділянка священикам на північ двадцять і п'ять тисяч, а на захід завшир десять тисяч, а на схід завшир десять тисяч, а на південь завдовж двадцять і п'ять тисяч, і Господня святиня буде серед того.
- ¹¹ Священиками, посвяченим із синів Садока, що виконували Мою сторожу, що не блукали блуканиною Ізраїлевих синів, як блукали Левити,
- ¹² то буде їм приношення з приношення цієї землі, найсвятіша святість, при границі Левитів.
- ¹³ А Левити відповідно границі священиків, ділянка їм на двадцять і п'ять тисяч завдовж, а завшир десять тисяч, уся довжина двадцять і п'ять тисяч, а ширина десять тисяч.
- ¹⁴ І вони не продадуть із цього, і не виміняють, і первоплід землі ні до кого не перейде, бо це святість для Господа.
- ¹⁵ А ділянка на п'ять тисяч завширшки й на двадцять і п'ять тисяч завдовжки призначається на оселення й на пасовиська, а саме те місто буде всередині.
- ¹⁶ А оце розміри його: північний край чотири тисячі й п'ять сотень, і південний край чотири тисячі й п'ять сотень, і від східного краю чотири тисячі й п'ять сотень, а західний край чотири тисячі й п'ять сотень.
- ¹⁷ І буде пасовисько для міста, на північ двісті й п'ятдесят, і на південь двісті й п'ятдесят, і на схід двісті й п'ятдесят, і на захід двісті й п'ятдесят.
- ¹⁸ А позостале на довжину навпроти святого приношення десять тисяч на схід і десять тисяч на захід, і буде воно навпроти святого приношення, і буде плід його на хліб робітникам міста.
- ¹⁹ А робітники міста будуть оброблювати його зо всіх Ізраїлевих племен.
- ²⁰ Усе приношення ділянка на двадцять і п'ять тисяч завдовж і на двадцять і п'ять тисяч завшир, чотирикутне, і піднесене святе приношення понад володіння міста.
- ²¹ А позостале для князя, з цього й з того боку святого приношення та володіння міста перед тими двадцятьма й п'ятьма тисячами приношення аж до границі на схід та на захід, навпроти тих двадцяти й п'яти тисяч аж до границі на захід, навпроти частин племен, це князеві, і буде святе приношення, а святиня дому серед них.
- ²² А з володіння Левитів і з володіння міста серед того, що буде князеві, між границею Юди й між границею Веніямина, буде це князеві.
- ²³ А решта племен від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Веніяминові.
- ²⁴ А при границі Веніямина від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Симеонові.
- ²⁵ А при границі Симеона від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Іссахарові.
- ²⁶ А при границі Іссахара від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Завулонові.
- ²⁷ А при границі Завулону від східного кінця аж до кінця західного, один уділ Ґадові.

- 28** А при границі Гада до границі південної, на півдні, то буде границя від Тамару до води Меріват-Кадешу, потоку, до Великого моря.
- 29** Оце Край, що поділите жеребком у спадок Ізраїлевим племенам, і це їхні уділи, говорить Господь Бог.
- 30** А оце виходи міста: з північного кінця чотири тисячі й п'ять сотень міри.
- 31** А міські брами на імена Ізраїлевих племен, три брамі на північ: одна брама Рувимова, одна брама Юдина, одна брама Левієва.
- 32** А при східньому кінці чотири тисячі й п'ять сотень, а брам троє: одна брама Йосипова, одна брама Веніяминова, одна брама Данова.
- 33** І південний край чотири тисячі й п'ять сотень міри, а брам троє: одна брама Симеонова, одна брама Іссахарова, одна брама Завулонова.
- 34** Західній кінець чотири тисячі й п'ятьсот, три їхні брамі: одна брама Гадова, одна брама Ассирова, одна брама Нефталимова.
- 35** Навколо вісімнадцять тисяч. А ім'я міста з того дня: Тут Господь.

For other languages please go to www.wordproject.org